

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM

REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl samosoudkyně Mgr. Barborou Šumovou ve věci
žalobce: **Mgr. David Šubík,**

zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Nielsenem

sídlem Dlouhá 618/14, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Manipulátoři.cz z.s., IČO 07815964**

sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1

zastoupený advokátem Mgr. Janem Matějčíkem

sídlem Římská 1222/33, 120 00 Praha

o žalobu na ochranu osobnosti

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby bylo žalovanému uloženo zdržet se zveřejňování a šíření článku „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“, který byl zveřejněn na portálu www.manipulatori.cz, a to ode dne právní moci rozsudku, **se zamítá.**
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby bylo žalovanému uloženo zaslat žalobci do 7 dnů ode dne právní moci rozsudku k jeho rukám podepsanou písemnou omluvu formou doporučeného dopisu, s uvedením data podpisu, a to následujícího znění: Omlouváme se Mgr. Davidu Šubíkovi, autorovi článku s titulkem „Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“, uveřejněném na portálu www.resetheus.org

dne 13. 1. 2021, za to, že byl tento článek portálem www.manipulatori.cz nepravdivě označen za dezinformaci, **se zamítá**.

- III. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby bylo žalovanému uloženo uhradit žalobci částku ve výši 50 000 Kč, a to do 3 dnů ode dne právní moci rozsudku, **se zamítá**.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 85 718 Kč, k rukám zástupce žalovaného Mgr. Jana Matějčka, advokáta, a to do tří dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.
- V. Žalobce je povinen zaplatit České republice, zastoupené Obvodním soudem pro Prahu 1, náklady řízení státem placené ve výši 1 664 Kč, a to do tří dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 2. 6. 2021 (v rozsahu po výroky I.-III. tohoto rozsudku, tj. po částečném zpětvzetí žaloby, o kterém bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 9. 2025, č. j. 31 C 24/2021-680, kterým vzal žalobce zpět nárok na zveřejnění omluvy na portálu žalovaného, a ve znění změny žaloby týkající se znění omluvy pod výrokem II. tohoto rozsudku, připuštěnou usnesením zdejšího soudu ze dne 23. 2. 2023, č. j. 31 C 24/2021-273) domáhal náhrady nemajetkové újmy za zásah do osobnostních práv žalobce protiprávním jednáním žalovaného - článkem „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“. Svůj nárok žalobce odůvodnil tím, že jakožto sociolog, který se 25 let věnuje problematice zdravotnictví včetně tzv. sociologie medicíny, a spolupracuje s portálem www.resetheus.org, uveřejnil dne 13. 1. 2021 na tomto portálu článek „Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“ jehož je žalobce autorem. Žalobce v článku hodnotí odpověď Ministerstva zdravotnictví podle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen jako „*Ministerstvo*“). Žalobce se v článku odborně a kriticky zabýval 7 odkazy zaslanými Ministerstvem. Cílem práce žalobce a portálu Resetheus je poskytnout veřejnosti přehled o informacích skutečně odborné povahy.
2. Žalovaný je provozovatelem a vydavatelem obsahu portálu www.manipulatori.cz, na němž byl dne 8. 2. 2021 uveřejněn článek autora „Iluminátor“ s názvem „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“, kdy tento článek je dle žalobce nepravdivý a difamující a měl za cíl žalobce poškodit. Článek nadto nerozlišuje mezi žalobcem jakožto autorem článku a portálem Resetheus. Napadený článek obsahuje dezinformace, kdy není pravdou, že Resetheus se vymezuje vůči vědeckým pracím, a že zpochybňuje existenci viru, neboť tak činí samotní vědci. Vědci dle žalobce chybně tvrdí, že virus izolovali, kdy však žádnou izolaci nepopsali ani netvrdí. Žalobce pracoval s daty, a naopak se vymezoval proti nevědeckým studiím. Odpověď Ministerstva vznikla v rámci bádání, na jakém vědeckém základě vydávají orgány veřejné moci svá opatření. Dále není pravdou, že by Resetheus či žalobce bránili žalované v publikaci kritiky. Žalobce a jeho článek byli žalovaným označeny za dezinformátory, kdy celý článek žalovaného má takový dojem navodit. Úvodní fotografie s nápisem dezinformace je nehoráznost. V článku žalovaného je uvedeno, že odkazy poskytnuté Ministerstvem poskytují přesnou odpověď na otázky žalobce, tedy že došlo k řádné izolaci viru SARS-CoV-2, a že došlo k prokázání příčinné souvislosti mezi tímto virem a onemocněním COVID-19. Toto tvrzení však žalovaný nijak nerozvádí, a naopak kritizuje žalobce, že jeho kritika je bezpředmětná a nicneříkající a nijak nevyvrací platnost zaslaných studií. Žalobce však ve svém článku jednotlivé odkazy podrobně rozebírá a dává do kontextu. Poukazuje na to, že Ministerstvo zdravotnictví neprovedlo důkladnou studii a její vyhodnocení. Tvrzení žalovaného o tom, že žalobci byly poskytnuty ze strany Ministerstva požadované odpovědi je tak nepravdivé. Článek žalovaného je zásah do pověsti žalobce, jeho vážnosti, cti a důstojnosti.

Žalobce se tak dostal do paradoxní situace, kdy jako osoba bojující proti dezinformacím a vyzývající k dodržování vědeckého přístupu k věci ohledně onemocnění COVID-19 byl vykreslen jako dezinformátor, který záměrně manipuluje s fakty, a to portálem, který se poukazováním na dezinformátory zabývá a veřejnost jej tak vnímá. Žalobce posléze vydal nový článek v reakci na článek žalované, a to dne 26. 2. 2021 s názvem „Manipulátoři – na faktech skutečně záleží“, který žalobce zveřejnil opět na portále Resetheus. Žalobce vyzval žalovaného k nápravě předžalobní výzvou ze dne 22. 4. 2021. Požadovaná výše finančního zadostiučinění podle žalobce reflektuje skutečnost, že žalobce byl lživě označen za dezinformátora, u řady osob tak došlo k přesvědčení, že je nedůvěryhodnou osobou a žalobce musel opakovaně celou situaci vysvětlovat.

3. Žalovaný nárok žalobce zcela neuznává. Uvádí, že o stejné věci proběhlo již řízení vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 12 Cm 5/2021, kde byl žalovaný ve sporu se spolkem Resetheus. Řízení skončilo zastavením řízení pro zpětvzetí žaloby, kdy mezi stranami došlo k dohodě, a žalovaný zveřejněný článek aktualizoval. Žalovaný namítal, že mu nebyla doručena předžalobní výzva od žalobce, kterou by se se žalobce domáhal odstranění předmětného článku. V článku zároveň nejsou užita žalobcem uváděná slova „dezinformátor či manipulátor“. Pouze v obrázku před textem je jeden konkrétní článek označen jako dezinformace. Samotná tvrzení uvedená v článku jsou pak pravdivá. Tvrzení žalovaného o tom, že Resetheus brání žalovanému v publikaci kritiky je pravda, neboť svoje články neustále mění nebo odstraňuje. Existence viru SARS-Cov-2 pak byla mnohokrát dokázána a virus byl mnohokrát izolován. Žalovaný přiložil odkazy na relevantní články prokazující tyto skutečnosti. Žalovaný je přesvědčen, že článek není nepravdivý, natož aby byl difamační. Žalobce není, jakkoliv hanlivě označován. Pokud se žalobce rozhodl veřejně publikovat články, a to převážně o odborných tématech, tak musí být zcela srozuměn s tím, že čtenáři na článek budou nějakým způsobem reagovat, ať už pozitivně či třeba kriticky, včetně uplatnění práva kritiky. Ostatně to by mělo být základním smyslem takové realizace činnosti – rozvířit veřejnou diskusi o dané téma. Žalobce tedy musí jednoznačně očekávat, že určité kontroverzní závěry v člancích vyvolají odezvu, a to od laiků či odborné veřejnosti. Případná kritika kvality článku tedy rozhodně nemůže být způsobitelným jednáním vyvolávajícím zásah do práva na ochranu osobnosti. Žalobce je nadto ve veřejném prostoru znám jako osoba popírající existenci jakýchkoliv virů. To je ve vědecké obci velmi marginálním postojem, a tak žalobce od roku 2001, kdy publikoval knihu o údajné neexistenci viru HIV, nepublikoval žádnou vědeckou studii.
4. Žalovaný zároveň uplatnil námitku nedostatku pasivní legitimace, kdy autorem článku je projekt Iluminátor, což je uvedeno i v napadeném článku. Mezi spolkem Manipulátoři.cz z.s. a projektem Iluminátor neexistuje jakýkoliv pracovní právní vztah. Žalovaný totiž pouze se souhlasem autora Antonína Šlajcha z projektu Iluminátor umístil na svůj web jeho článek již dříve publikovaný na jiných platformách. K tomuto článku žalovaný ničeho neuváděl, nehodnotil jej, nekomentoval a ani nevydával za svůj vlastní. Žalovaný tedy nemůže nést obecně odpovědnost za obsah článku jiného autora, a to jen na podkladě toho, že tento článek zveřejní na svém webu, jakožto platformě pro prezentaci závěrů, myšlenek a hodnotících soudů třetích osob. V průběhu řízení pak žalovaný uvedl novou argumentaci vztahující se k vznesené námitce, a sice, že žalovaný nebyl v době zveřejnění článku držitelem domény manipulatori.cz.
5. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval tím, že samotný žalobce nebyl účastníkem sporu vedeného Městským soudem v Praze, a tedy není dohodou nijak vázán. Pokud jde o námitku nedostatku pasivní legitimace uvedl, že žalovaný je ve věci pasivně legitimován. Je provozovatelem a vydavatelem portálu a Iluminátora prezentuje jako jednoho z autorů serveru. Pokud jde o předžalobní výzvu, tak žalovaný na ni dokonce reagoval, když uvedl: „jako osoba odpovědná za obsah vaši výzvu odmítám“. K dotazu soudu, zda je původní článek žalobce nadále dostupný na portálu Resetheus, kdy soud konstatuje, že pod odkazem, který se ve spise nachází, článek již dostupný není, uvedl žalobce, že v důsledku rekonstrukce webových stránek, je článek dostupný pod jiným odkazem, nicméně i nadále se nachází na webových stránkách resetheus.org.

6. Žalovaný doplnil, že na základě dohody se spolkem Resetheus byl předmětný článek aktualizován a doplněn o upozornění šéfredaktora. Je jasné, že žalovaný není autorem článku, a jako takový tedy není ve věci pasivně legitimován. Předmětný článek se nadto týká portálu Resetheus. Žalobce si navíc sjednal nápravu zveřejněním odpovědi. V průběhu řízení (srpen 2023) žalovaný uvedl a doložil, že žalovaný vstoupil do likvidace a držitelem domény je nově Faktické.info z.s. Důvodem byla skutečnost, že Jan Cemper je na rodičovské dovolené a je pro něj snazší administrovat pouze jeden spolek a nikoliv dva. Spolek Faktické.info vznikl v roce 2021 a od té doby se počítalo s fúzí obou spolků.
7. Ve věci byl dne 1. 11. 2023 vyhlášen rozsudek č. j. 31 C 24/2021-476, kterým bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno, kdy však tento byl **zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2024, č. j. 29 Co 68/2024-569**, a to z důvodu, že nebylo řádně rozhodnuto o přípustnosti vedlejšího účastníka na straně žalobce.
8. O otázce vedlejšího účastenství spolku Resetheus z.s. bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2024, č. j. 31 C 24/20224-593, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o nepřipuštění tohoto vedlejšího účastníka do řízení.
9. Soud vzal za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků podle § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) o tom, že na portálu www.resetheus.org byl dne 13. 1. 2021 uveřejněn článek „Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“ jehož autorem je žalobce. Dále, že na portálu www.manipulatori.cz byl dne 8. 2. 2021 uveřejněn článek autora „Iluminátor“ s názvem „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“. Žalobce posléze vydal na portále Resetheus dne 26. 2. 2021 článek s názvem „Manipulátoři – na faktech skutečně záleží“. Mezi stranami bylo rovněž nesporným, že mezi žalovaným a spolkem Resetheus, proběhlo řízení pod sp. zn. 12 Cm 5/2021, které bylo skončeno usnesením o zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby, a to z důvodu, že mezi účastníky byla uzavřena dohoda, na základě které žalovaný za předmětný článek Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci Covid 19, vložil první odstavec, začínající slovy *upozornění šéfredaktora* a konče *je příspěvkem do diskuze*.
10. Spornými otázkami mezi účastníky byla otázka pasivní legitimace žalovaného, dále to, zda článek „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“ je vůči žalobci difamující a obsahuje nepravdivé informace s cílem poškodit žalobce či nikoliv, tj. pravdivost jednotlivých tvrzení žalovaného či oprávněnost kritiky žalobce. Dále otázka, zda si žalobce nezjednal nápravu sám zveřejněním článku ze dne 26. 2. 2021.
11. K věci byl vyslechnut žalobce, který při svém účastnickém výslechu uvedl, že na začátku roku 2021 byl požádán portálem Resetheus, aby zpracoval článek, který by obsahoval odpověď Ministerstva zdravotnictví, kterou Portál Resetheus obdržel. Ministerstvo bylo požádáno, aby poskytlo vědecké odkazy týkající se izolace a průkaznosti existence viru SARS-CoV-2. Ministerstvo zdravotnictví v odpovědi na základě informačního zákona poskytlo celkem 7 odkazů, které měl žalobce za úkol rešeršně zpracovat.
12. Žalobce se zabývá touto prací od roku 1997. Od té doby publikoval, má i magisterskou práci a zabývá se oblastí virologie. Tehdy se zabýval existencí viru HIV. Práci obhájil a byla vyhodnocena jako výborná, v této práci také uvádí, že vědecké důkazy pro existenci viru HIV neexistují. Vědecká obec tehdy neměla žádné protiargumenty. K dotazu žalovaného zda podle žalobce existují vůbec nějaké viry, uvedl, že zatím neviděl vědecký článek, který by to doložil.

Nebyl publikován zatím článek, který splnil vědecké požadavky metodologické metody, aby se dalo dojít k závěru, že existují viry chřipky a neštovic. Dále od roku 1997 žalobce spolupracoval s německým vydavatelstvím kolegy Štefana Lanky a dalšími, kdy jeho práci byly rešerše vědeckých článků v oblasti biologie a sociologie. Žalobce je sociolog, není biolog, ale je velmi přísně trénován během sociologie ve vědecké metodologii. V rešerších se zabývá hlavně tím, že sleduje, zda byla v dané práci vědecká metoda a zda lze článek

považovat za vědecký. To dělal pro spolek Resetheus v roce 2021, kdy rozebral 7 zmíněných odkazů Ministerstva.

13. Některé z nich nebyly vůbec odkazy na vědecké publikace, jednalo se o odkazy na webové stránky a portály, které neměly žádnou výpovědní hodnotu. Kvalitu těchto důkazů tak nelze ověřit. Byl mezi nimi jeden z prvních článků ohledně existence viru SA SARS-CoV-2, který publikoval čínský tým, a je považován za hlavní informaci, že by virus SARS-CoV-2 měl existovat. Žalobce tento článek rozebírá nejdůsledněji, a to z hlediska evropských standardů. Rozborem došel k závěru, že ministerstvo zdravotnictví 7 odkazy nenaplnilo žádost o informace, která byla podána. Žalobce tudíž došel k závěru, že ministerstvo zdravotnictví důkaz o existenci viru SARS-CoV-2 nemá. V další komunikaci se spolkem Resetheus to ministerstvo samo přiznalo, že skutečně těmito informacemi nedisponuje. Omlouvá to tím, že není odborná instituce.
14. Pokud se týká článku Na faktech, skutečně záleží, tak tam žalobce rozebírá věcnou podstatu původního článku i invectiv v článku, který je na webu manipulátoři. Článek na manipulátorech je jakási odpověď ze sociálních sítí a není to článek. Jedná se o něco, co Iluminátor uvolnil na svém Facebooku a je to nepodstatné a bezvýznamné. Ve chvíli, kdy se to však ocitlo na webu manipulátoři, se situace změnila, neboť web tuto chybnou věc zveřejnil. Svůj článek sepsal žalobce v reakci na zveřejnění na manipulátorech proto, aby Resetheus věděl, že v původním článku sám žalobce žádnou chybu neudělal.
15. Žalobce spatřuje v publikaci článku poškození, a to v tom směru, že se jedná o označení dezinformace. Iluminátor v závěru dokonce naznačuje, že žalobce šíří informace, které mohou být zdraví škodlivé. To žalobce poškozuje. Žalobce zaznamenal v okolí reakce na článek a byla jich řada. Syn žalobce začal v roce 2020 chodit do první třídy, byl v novém kolektivu mezi novými spolužáky a rodiči, se kterými musel komunikovat, jednalo se o dobu, kdy byla nejružnější opatření a rodiče vyhledávali co nejvíce informací týkající se covidu. V této souvislosti narazili na článek na portále manipulátoři.cz. Žalobce i jeho syn byli konfrontováni s tím, že někdo o žalobci napsal, že uvádí dezinformace. Žalobce o tom se synem hovořil, ale syn říkal tatínku, kluci říkají, že nemáš pravdu, že to psali někde na internetu. Proto to žalobce musel vysvětlovat, že se jedná o neověřenou informaci, což nemá šanci ovlivnit. Žalobce byl označován za dezinformátora, jednalo se o lidi v okolí žalobce, kteří žalobce neznají. Pokud se týká přátel, které zná delší dobu, na tento problém nenarazil, například měli v rodině svatbu, synovec si bral farmaceutku. Na svatbě žalobce musel řešit, jestli je dezinformátor, nebo ne, jen kvůli tomu, že portál manipulátoři někde něco otiskl. Těch situací byla celá řada. Žalobce se jako umělec a hudebník pohybuje v divadelní sféře, dva roky působil v Národním divadle v Brně jako zástupce uměleckého šéfa, má za sebou celou řadu uměleckých projektů po celé Evropě, má za sebou účinkování na řadě mezinárodních festivalů, jak moderní, tak i vážné hudby. Dlouho účinkoval i s rektorem Janáčkovy akademie Ivo Medkem. Tím pádem na internetu žalobce vyhledává řada lidí v souvislosti s uměleckými aktivitami a ve chvíli, kdy do internetového vyhledávače zadá pouze jméno žalobce, nedá tam žádnou další informaci, na třetí stránce vyjde odkaz, že uvedl nějaké informace, a to žalobci vadí. Jednání žalovaného se dotklo i profesního života žalobce, na konci roku 2020 se na žalobce obrátila advokátní kancelář - partneři z Bratislavy, kdy potřebovali zpracovat nějakou tematiku v souvislosti s covidovými opatřeními a žalobce s nimi začal spolupracovat, vypracovali společně nějaké materiály a po publikování článku na manipulátorech byl z jejich strany konfrontován s tím, že je oficiálně označeným dezinformátorem a nemohou s ním otevřeně pracovat, protože by mohli být spojováni s tím, že vycházejí s dezinformací. A další věcí bylo, že žalobce zastupoval jako obecný zmocněnec u soudu v Plzni manželé Albrechtovi ve dvou případech, které tam vedou. Soud se táhne od roku 2021. Týká se to testování na SARS-CoV-2. Žalobce jako zástupce tam vystupuje s cejkem dezinformátora, je to něco, co se mu za celou kariéru vědeckého zkoumání nestalo.
16. K věci byli dále vyslechnuti svědci: Sabina A., Antonín Š, a Julius F..

17. Z výsledku **svědkyně Sabiny A.** plyne, že se zná se žalobcem asi dva roky, protože žalobce jí pomáhá se soudním řízením proti FN Plzeň. Četla napadený článek, na který narazila, když s manželem oslovili spolek Resetheus, aby jim pomohl se soudem. Předmětný článek žalovaného zpochybnil odbornost žalobce v očích svědkyně. Uvedla nicméně, že s ním i tak spolupracovala, a to poté, co jej potkala osobně. Jeho spolupráce spočívá ve shánění odborných materiálů u tohoto soudu a vystupuje jako vedlejší účastník. Svědkyni pohoršilo to, že článek popisoval žalobce jako člověka, který neví, co povídá, že si povídá, co chce a nemá žádné odborné podklady pro svou práci. Žalobce je magistr sociálních věd, zda má nějaké vzdělání v mikrobiologii či biologii, po tom svědkyně nepátrala.
18. Z výsledku svědkyně tak bylo pro věc podstatné toliko to, že četla článek žalovaného, měla na základě něj pochybnosti o odbornosti žalobce, ale poté se stejně rozhodla se žalobcem spolupracovat, protože ji přesvědčil osobně.
19. Z výsledku svědka **Juliusa F.** plyne, že se zná se žalobcem z umělecké sféry z 90. let. Scházejí se poměrně často pouze jejich setkání omezil covid, potom koncerty obnovili. Žalobce je sociolog medicíny, vysokoškolsky vzdělaný, jeho školitel byl renomovaný sociolog Jan Keller, který se zabývá oblastí medicíny už 20 roků, žalobce používá typy rešerší, vědeckých metod, výzkumu, metodologických postupů a jeho práce z hlediska metodologie, metod investigativy a odborné investigativy. Sociolog medicíny je vědní obor, který se zabývá pozicí medicíny ve společnosti, v jakých vztazích je ke skupinám lidí, ale zároveň jakou pozici má mezi vědními obory, to znamená, že sociologie medicíny se zabývá veškerými vztahy, které medicína má nejen jako obor prakticky, ale i vědecky. Svědek četl napadený článek na serveru žalovaného. Existuje i stránka manipulatory.sk, která je podobná jako webová stránka žalovaného. Jedná se o skupinu lidí, která vyhledává anebo se snaží poukazovat na některé z jejich pohledu nekalé praktiky nebo dezinformace ve veřejném prostoru. V posledních letech to bylo právě vzhledem na koronakrizi testování, očkování atd. A pokud se týká obsahu článku, svědek se tímto tématem zabývá jako sémiotik kultury a sémiotik medicíny podobným způsobem, a proto ho postoje a názory zaujaly. Zaujalo ho to, že v případě Ministerstva zdravotnictví České republiky si toto nárokuje univerzální platnost jistých tvrzení na základě celkem nepodložených odborných analýz. Článek iluminátora, tedy pana Šlajcha převzatý z Facebooku svědek četl, bylo to podpůrné stanovisko mainstreamového nebo oficiálního stanoviska. Iluminátor podle svědka nic nečetl, anebo odkazům přesně nerozuměl. Svědek zaznamenal reakci na článek žalovaného. Bezprostředně po jeho publikaci proběhlo umělecké setkání, kde se objevila diskuse ohledně žalobce, zda tedy šíří dezinformace. Žalobce se dostal do nepříjemného světla, po koncertech a diskuzích musel vysvětlovat svoje stanoviska a objasňovat to, co se vlastně stalo. Svědek si vzpomněl na dlouhodobou kolegyni z akademického prostředí, která se tímto tématem zabývá a při předčítání článku měla pocit, že článek na manipulátorech je pravdivý, a omezila kontakt s žalobcem. Většina lidí nebere v úvahu to, že manipulátoři přebírají zdroje z Facebooku. Článek žalobce byl metodologicky odborně správný. Svědek absolvoval filozofickou fakultu, odbor estetika a hudební věda.
20. Z výsledku svědka vzal soud za prokázané, že osoby z blízkého okruhu žalobce se seznámili s článkem žalovaného. Žalobce musel svoje názory vysvětlovat a obhajovat se proti označení dezinformace. Svědkovo vyjádření, že je žalobce odborník, sociolog medicíny a jeho článek byl metodologicky odborně správný, však soud nebral v úvahu, neboť sám svědek nemá relevantní vzdělání, které by odůvodňovalo pravdivost žalobcových tvrzení ve věci covidu. Z obou výpovědí svědků je pak patrné, že osoby z okolí žalobce se sice s článkem na portálu žalovaného seznámili, jejich vztah k žalobci to však nijak nezměnilo ani neovlivnilo. Nadále stáli za žalobcem a souhlasili s jeho názory a závěry.
21. Z výsledku **svědka Antonína Š.** plyne, že se označuje jako „Iluminátor“ a je autorem článku Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“. Napadený článek napsal a publikoval jej na facebooku. Vycházel z článku žalobce, vlastního studia a z odborných publikací a článků, např. Davida Gorskiho. Byl rovněž tím, kdo umístil na obrázek slovo

dezinformace. K sepsání článku dostal podnět od svých sledujících, kteří mu poslali informace, že by ho toto téma mohlo zajímat. Jednalo se o předchozí publikaci na webu Resetheus. Tématem se zabýval již v minulosti, kdy řešil také téma neexistence virů právě ohledně pana Lanky v Německu. Ve facebookové skupině Resetheus probíhala nějaká diskuze týkající se tohoto předchozího příspěvku, který byl pak smazán a byla smazána i kritika svědka. Jednal s paní Tarabovou, předsedkyní spolku, která říkala, že v článku byly nějaké věcné chyby a že napíše nový, svědek si tedy řekl, že na nový počká a podívá se na něj. Na tento článek potom napsal kritiku s tím, že kontaktoval i řadu odborníků. Když článek napsal, tak ho poslal paní Tarabové, předsedkyni spolku Resetheus, ta se mu vysmála s tím, že to má pár laiků a že to má udělat příště lépe, kdyby měla připomínky a předala to panu Šubíkovi a jemu to vadilo, určitě by to svědek napravil. Pana Cempera, jednatele žalovaného, občas zaujal nějaký článek, někdo mu poslal podnět, tak nějaký článek převzal a dal ho na svůj web, tam byl svědek vždy v podstatě uvedený jako autor. Svědek poukázal na to, že vždy apeluje na to, aby se rozlišoval pojem dezinformace a dezinformátor, pokud někdo šíří dezinformaci, není a priori dezinformátor.

22. Z výsledku svědka vzal soud za prokázané, že je autorem článku „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“, který nejprve pod označením Iluminátor zveřejnil na facebooku, a poté jej žalovaný převzal a zveřejnil na webových stránkách manipulatori.cz. Svědek uvedl, že se k portálu Resetheus vyjadřoval kriticky již předtím, kdy po zveřejnění článku kontaktoval i předsedkyni spolku, která se však nijak kriticky k článku nevyjádřila. Pokud jde o zdroje článku, tak svědek čerpal jednak z článku žalobce, jednak z odborných zdrojů, které jsou v článku svědka uvedeny a jednak z konzultace s odborníky, zejména Gorskim.

23. Výpovědi všech shora uvedených svědků soud neshledal jako nevěrohodné. Bral nicméně v potaz situaci, kdy svědci navržení žalobcem pochopitelně vypovídali ve prospěch žalobce a potvrzovali pravdivost jeho názorů uveřejněných v článku žalobce, a to aniž by sami byli osobami erudovanými v oblasti virologie či mikrobiologie.

24. Z listinných důkazů soud učinil tato skutková zjištění:

25. Z *chronologie občanské aktivity 2020-2021 č. l. 427-430 včetně příloh č. l. 431-445* plyne, že spolek Resetheus na svých webových stránkách zveřejnil chronologii jednotlivých žadatelů o informace, kteří se domáhali od Ministerstva zdravotnictví, jeho odborných institucí a jednotlivých odborníků získat relevantní vědecké odpovědi na základní otázky ohledně viru SARS-CoV-2 a onemocnění COVID-19, které údajně vyvolává. Komunikace započala 7. 9. 2020, kdy v rámci žádosti na ministerstvo k rukám hlavní hygieničky a na tehdejšího premiéra směřovala žádost doplněná o vědeckou analýzu Dr. Lanky: Chybné chápání virů. Součástí žádosti bylo tvrzení, že virus SARS-CoV-2 nebyl řádně virologicky identifikován, a že zde neexistuje žádný hodnověrný důvod se domnívat, že je obava z nového viru oprávněná. Jakékoliv zásahy do práv a svobod lidí nelze odůvodnit bojem proti koronaviru SARS-CoV-2.

Obsahem žádostí byla i záležitost PCR testování. Z *dopisu ze dne 26. 11. 2020* bylo zjištěno, že žadatel poslal otevřený dopis ministru zdravotnictví (tehdy MUDr. Blatnému), ve kterém jej upozornil na chybné postupy ve vědecké metodologii v souvislosti s izolací virů SARS-CoV-2 a definicí onemocnění COVID-19. Ministr na dopis neodpověděl. Žadatel se proto obrátil i na odborné instituce: AV, UK, FN Motol a Univerzitu obrany. Z odpovědí institucí je zjevné, že žadatelé se na instituce obracely opakovaně, se stejnými dotazy jako na Ministerstvo, přičemž část institucí odmítla informace poskytnout z důvodu nedostatku působnosti či vytváření nových informací, část odpověděla tím, že na požadovaných zjištěních je společenský konsensus, přičemž AV uvedla, že již sdělila vše v předchozí odpovědi a otázky žadatele jsou nesrozumitelné. Komunikace pak proběhla i se Státním zdravotním ústavem, a to dne 10. 2. 2021 v souvislosti s testováním na přítomnost viru SARS-CoV-2. Ústav nejprve žádost odložil, neboť informacemi nedisponoval, k odvolání žadatele byla poskytnuta část požadovaných informací. Z doloženého přehledu plyne, že

žadatelé v rozmezí let 2020 a 2021 podávali opakované žádosti v režimu zákona 106/1999 Sb., a to na různá témata spojená s COVID-19. Závěrem shrnutí je dodatek žalobce a Kamaly Taris, kteří uvádějí, že virus SARS-CoV-2 nelze mít za prokázaný, a tedy nemůže být ani příčinou nějakého onemocnění. Nelze se tedy ani bránit opatřeními, které ministerstvo přijímá.

26. *Ze žádosti ze dne 5. 12. 2020, označené jako žádost o informace na oprávněnost investovaných peněz do vývoje vakcíny č. l. 8* vyplynulo, že byla podána spolkem Resetheus jako reakce na zprávu Jana Blatného, investora ve vývoji české vakcíny. Není důvod pokračovat, oznámil Blatný. Projekt považuje za úspěšný. Žádost i odpověď byly zveřejněny na portále Resetheus. „Vzhledem k tomu, že byly vynaloženy prostředky v řádu milionů korun ze státního rozpočtu na vývoj vakcíny proti Covid-19, požadujeme od vás na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, vědecký odkaz na oprávněnost takto investovaných peněz. Žádáme vás o zveřejnění přesné citace vědecké publikace, vědeckých publikací, které vědeckým, to znamená ověřitelným a opakovatelným způsobem dokládají to, že 1) virus SARS-CoV-2 byl řádně izolován, to znamená, že virové částice byly vyčištěny a izolovány pomocí centrifugace s hustotním gradientem atd. a 2) u takto doloženého viru SARS-CoV-2 byla prokázána příčinná souvislost k onemocnění Covid-19 a je tedy oprávněno považovat jej za původce tohoto onemocnění. Doposud nám nebylo MZ ani další oslovené instituce v jeho působnosti schopno tyto informace doložit. Usilovně hledáme již několik měsíců v odborné literatuře, věříme tedy, že pro vás nebude vůbec náročné tyto publikace a citace poskytnout. Určitě znáte velmi dobře. Děkujeme za rychlou odpověď. Na žádost reagovala Věra Adámková sdělením: „Vážená paní Kamala Taris, děkujeme za váš zájem o úkol „zjištění“ možnosti vývoje a výzkumu vakcíny proti původci onemocnění Covid-19, který byl prováděn v souladu s jeho zadáním, máme položené otázky o původci onemocnění Covid-19 však nebyly předmětem úkolu. Potvrzujeme, že jsme pracovali se skutečným virem, označením jako SARS-CoV-2, jehož kmen je evidován WHO. Náš vývoj jsme publikovali a je volně dostupný pro kohokoliv ve světově dostupné databázi, volně dohledatelné. Na to bylo ze strany žadatele reagováno: „Dobrý den, paní Adámková, děkuji vám za odpověď. Mnou položené otázky sice nebyly součástí zadání, jejich podstata je nicméně základem pro vývoj vakcíny. Sama píšete, že jste pracovali se skutečným virem SARS-CoV-2 (dle studie dodaným SZU) a že vakcína byla vyvíjena proti původci onemocnění Covid-19. Žádáme pro vaše tvrzení jenom doložení důkazů. Určitě jste si to také ověřovali a nevyvíjeli vakcínu proti patogenu, který je pouze hypotetický a jeho souvislost onemocnění je taktéž hypotetická. To by bylo mrhání veřejnými prostředky. Proto vás opakovaně žádám, popřípadě vaše oslovené kolegy a MZ o doložení informací, na které se ptáme a na které máme podle zákona č. 106/1999 Sb. právo“.
27. Soud sám z listin založených žalobcem sestavil časovou osu žádostí o informace a jejich odpovědí, kdy nad rámec shora uvedeného považuje za podstatné sdělit, že rozklad proti rozhodnutí Ministerstva ze dne 22.1. 2021 o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 5. 12. 2020 byl zamítnut. K žádosti se Ministerstvo vyjádřilo dne 21. 12. 2020 kdy uvedlo, že cílem bylo vyvinout maximálně rychle vakcínu, nikoliv vytvářet publikace. Přesto byly výsledky vývoje vakcíny trvající necelé tři měsíce veřejně prezentovány, a to týmem prof. Adámkové a dr. Petráše. K těmto výsledkům je pak poskytnut odkaz. Žadatelka nicméně podala dne 26. 12. 2020 proti této odpovědi stížnost. Z odůvodnění rozkladu je pak zjevné, že žádost o informace byla částečně odmítnuta proto, že povinný subjekt informace, kterými nedisponuje, nevytváří.
28. *Ze sdělení Ministerstva zdravotnictví ke stížnosti požadovaných informací ze dne 30. 12. 2020 jako na č. l. 22* plyne, že se jedná o reakci ministerstva na stížnost - poskytnutí požadovaných informací ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZDR55403/2020-11/MIN/KAN, tedy o reakci na dopis ze dne 26. 12. 2020, kdy Ministerstvo zdravotnictví ke stížnosti sděluje a zasílá požadované informace s tím, že odkazuje na publikace potvrzující existenci viru SARS – CoV-2, a to 7 odkazy na internetové stránky. Sdělení obsahuje text: „K Vámi podané stížnosti, doručené Ministerstvu zdravotnictví dne 26. prosince 2020, evidované pod č. j.: MZDR 55403/2020-

8/MIN/KAN, Vám níže zasílám požadované informace. Publikace potvrzující existenci viru SARS-CoV-2 (*pozn. soudu, odkazy jsou uvedeny v pořadí, v jakém je uvedlo Ministerstvo v odpovědi. Žalobce pak ve svém článku pořadí změnil*):

1. Ludwig S., Zarbock A. Coronaviruses and SARS-CoV-2: A Brief Overview. 2020 International Anaesthesia Research Society, www.anesthesia-analgesia.org Dostupné na: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7173023/>
2. Na Zhu et al., A novel coronavirus from patients with pneumonia in China, 2019, N Engl J MED 382;8, February 20, 2020 (pdf ke stažení zde: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7092803/pdf/NEJMoa2001017.pdf>)
3. SZÚ
WEB: http://www.szu.cz/uploads/Epidemiologie/Coronavirus/Zakladni_info/2020_08_07_Covid19zakladniinformace.pdf
4. Sharma et.al. Severe acute respiratory syndrome coronavirus-2 (SARS-CoV-2): a global pandemic and treatment strategies. Int J Antimicrob Agents. 2020 Aug; 56(2): 106054. Published online 2020 Jun
5. Junejo Y, Ozaslan M, Safdar M, et al. Novel SARS-CoV-2/COVID-19: Origin, pathogenesis, genes and genetic variations, immune responses and phylogenetic analysis. Gene Rep. 2020;20:100752. doi:10.1016/j.genrep.2020.100752
6. <https://viralzone.expasy.org/9056>
7. Corman VM, et al. Detection of 2019 novel coronavirus (2019-nCoV) by real-time RTPCR. Euro Surveill. 2020 Jan 23;25(3):pii=2000045. <https://doi.org/10.2807/1560-7917.ES.2020.25.3.2000045> Received: 21 Jan 2020; Accepted: 22 Jan 2020; Correction in: Euro Surveill. 2020 Apr 9; 25(14): 20200409c.; Correction in: Euro Surveill. 2020 Jul 30; 25(30): 2007303.

Tímto doplněním k naší odpovědi ze dne 21. 12. 2020, č. j.: MZDR 55403/20207/MIN/KAN považuji Vaši stížnost za vyřízenou.

29. Z článku *Coronaviruses and Sars-CoV-2: brief overview* – autor *Stefan Ludwig* na č. listu 55-56 = odkaz 1 poskytnutý Ministerstvem zdravotnictví plyne, že se jedná o publikaci zveřejněnou 30. 3. 2020 panem Ludwigem z Institutu molekulární virologie a panem Zarbockem z oddělení anesteziologie a intenzivní péče z Německa. V abstraktu článku je uvedeno, že na konci prosince 2019 bylo v Číně ohlášeno několik případů zápalu plic neznámého původu a na začátku ledna 2020 bylo oznámeno, že tyto případy byly způsobeny novým koronavirem. Tento virus byl později pojmenován jako koronavirus těžkého akutního respiračního syndromu 2 (SARS-CoV-2) a byl stanoven jako původce onemocnění způsobeného koronavirem 2019 (COVID-19). Navzdory masivním pokusům zabránit šíření onemocnění z území Číny, k rozšíření viru došlo po celém světě a v březnu 2020 Světová zdravotnická organizace (WHO) prohlásila onemocnění COVID-19 za pandemii. V tomto článku je uveden stručný přehled koronaviřů, podrobnější popis nového SARS-CoV-2 a pokusů najít účinnou léčbu onemocnění COVID-19. Dále autoři uvádějí, mj. v odstavci „koronavirus těžkého akutního respiračního syndromu 2“, že na konci prosince 2019 Čína ohlásila rostoucí výskyt případů zápalu plic ve městě Wu-chan. **Poté co byl v prosinci 2019 virus poprvé izolován ze vzorků pacientů se zápalu plic ve Wu-chanu, byl pojmenován jako nový koronavirus 2019 (2019-nCoV). S rostoucím množstvím dostupných informací a genetických analýz pak virus získal oficiální název SARS-CoV-2, který mu byl přidělen Mezinárodním výborem pro klasifikaci virů. WHO pak pojmenovala onemocnění způsobené tímto virem COVID-19.** Závěrem článku je uvedeno 34 zdrojů. Z odstavce „klinický obraz“ plyne, že jako nové akutní respirační infekční onemocnění se COVID-19 primárně šíří dýchacími cestami, kapénkami, respiračními sekrety a přímým kontaktem. Dále se uvádí, že virus SARS-CoV-2 byl izolován

ze stěrů z rekta a vzorků krve, což znamená, že patrně existuje více cest přenosu. Článek se věnuje klinickým projevům, hledání léků a původu koronavirů.

30. Z článku *Nový koronavirus od pacientů s pneumonií v Číně z roku 2019 č. 1. 57-60 = odkaz 2 Ministerstva zdravotnictví* bylo zjištěno, že tento článek byl publikován investigativním a výzkumným týmem Na Zhu Ph.D. a dalších dne 24. 1. 2020 v New England Journal of Medicine. V úvodu je uvedeno „V prosinci 2019 byla skupina pacientů s pneumonií neznámého původu dána do souvislosti s velkoobchodním rybím trhem ve městě Wu-chan v Číně. Za použití nezkresleného sekvenování vzorků od pacientů s pneumonií byl odhalen dosud neznámý betakoronavirus. **Z lidských buněk epitelu dýchacích cest byl izolován nový koronavirus zvaný 2019-nCoV, který vytvořil řád v rámci podrodu sarbekoviru, patřícího do rodiny Orthocoronavirinae. Rozdílný od MERS-CoV a SARS-CoV je 2019nCoV sedmým členem rodiny koronavirů, který se přenáší na člověka.** Detailnější sledování a další vyšetřování pokračuje. (Financováno Národním programem pro klíčový výzkum a vývoj a Hlavním národním projektem pro kontrolu a prevenci infekčních chorob v Číně.). V rámci odstavce věnujícího se metodě diagnostiky virů a izolace viru je mj. uvedeno: Extrakce nukleových kyselin z klinických vzorků (včetně neinfikovaných kultur, které sloužily jako negativní kontrola) byla provedena pomocí sady High Pure Viral Nucleic Acid, podle návodu výrobce (Roche). Extrahované vzorky nukleových kyselin byly testovány na přítomnost virů a bakterií polymerázovou řetězovou reakcí (PCR) za použití sady RespiFinderSmart22kit (PathoFinder BV) a LightCycler 480 real-time PCR systém podle návodu výrobce. Vzorky byly analyzovány pro přítomnost 22 patogenů (18 virů a 4 bakterií), jak je dále specifikováno v dodatkové příloze. Navíc bylo výše popsáno nezkreslené vysoce výkonné sekvenování použito k detekci mikrobiálních sekvencí, které nejsou identifikovatelné výše popsány metodami. Pro detekci virové RNA byla použita reverzní transkripce a PCR v reálném čase, a to cílením na konsenzuální oblast RdRp všech β -CoV, jak popisuje dodatková příloha. Tekutina získaná během bronchoalveolární laváže byla odebrána do sterilních pohárků s přidaným virovým transportním médiem. Vzorky byly dále centrifugovány za účelem eliminace buněčného debris. Supernatant byl inokulován na lidské epitelové buňky dýchacích cest, které byly získány ze vzorků tkáně dýchacích cest resekovaných od pacientů, kteří podstoupili operaci pro rakovinu plic. K detekci a izolaci viru je dále uvedeno: Dne 30. prosince 2019 byly odebrány tři vzorky bronchoalveolárního vylučování z nemocnice Jinyintan ve Wuhanu. V klinických vzorcích těchto pacientů nebyly zjištěny žádné specifické patogeny (včetně HCoV-229E, HCoV-NL63, HCoV-OC43 a HCoV-HKU1) pomocí RespiFinderSmart22kit. RNA extrahovaná z bronchoalveolární lavážní tekutiny pacientů byla použita jako šablona pro klonování a sekvenování genomu kombinací sekvenování Illumina a nanopórového sekvenování. Bylo získáno více než 20 000 virových čtení z jednotlivých vzorků a většina kontigů odpovídala genomu z linie B rodu betakoronaviru — což ukazuje více než 85% totožnost s netopýřím genomem podobným SARS-podobnému CoV (bat-SLCoVZC45, MG772933.1) publikovaným dříve. Pozitivní výsledky byly také získány použitím RT-PCR testu v reálném čase pro cílení RNA na konsenzuální oblast RdRp pan β -CoV (ačkoli prahová hodnota cyklu byla vyšší než 34 u detekovaných vzorků). Izolace viru z klinických vzorků byla provedena pomocí lidských epitelových buněk dýchacích cest a buněčných linií Vero E6 a Huh-7. **Izolovaný virus byl pojmenován 2019-nCoV. Pravděpodobnou příčinou virové pneumonie ve Wu-chanu je virus 2019-nCoV. Novější data ukázala odhalení tohoto viru u 830 lidí v Číně.** Ke studii je rovněž jako příloha č. 3 připojen i snímek zobrazení viru 2019-nCoVn transmisním elektronovým mikroskopem a pod č. 4 schematické zobrazení tohoto viru.
31. Ze stránek *Státního zdravotního ústavu č. 1. 194-198 = odkaz 3 Ministerstva zdravotnictví* plyne pouze to, že SZÚ zveřejnil dostupný souhrn informací o COVID-19 včetně příznaků, aktuálních dat, přenosů, následků onemocnění a původce. Článek obsahuje i rady pro prevenci. Uvedené informace jsou ozdrojovány, kdy převažují data WHO a organizací EU.

32. Z článku *Koronavirus těžkého akutního respiračního syndromu 2 (SARS-CoV-2), globální pandemie a strategie léčby na č. l. 67–80 = odkaz 4 Ministerstva zdravotnictví* bylo zjištěno, že se jedná o publikaci Atula Sharmy a dalších (z univerzit z různých zemí), publikovanou dne 10. 6. 2020. V abstraktu je uvedeno **vznik a rychlé šíření koronavirové nemoci 2019 (COVID-19), způsobené těžkým akutním respiračním syndromem koronaviru-2 (SARS-CoV-2), potenciálně smrtelným onemocněním, rychle vede k celosvětovým krizím veřejného zdraví.** Původ infekce SARS-CoV-2 byl poprvé hlášen u lidí vystavených trhu s mořskými plody ve městě Wuhan v Číně v prosinci 2019. Bylo navrženo, že infekce pravděpodobně má zoonotický původ a přenáší se na člověka dosud neznámým prostředníkem. **K 22. květnu 2020 Světová zdravotnická organizace oznámila přibližně 4 995 996 potvrzených případů a 327 821 úmrtí. SARS-CoV-2 se přenáší vdechováním nebo přímým kontaktem s kapénkami od nakažených osob.** Doporučené metody diagnostiky COVID19 jsou molekulární testy (např. polymerázová řetězová reakce) na respiračních sekretech, hrudní sken a běžná laboratorní diagnóza. V současnosti je léčba v podstatě podpůrná a role antivirotik zatím nebyla určena, protože vakcína zatím není dostupná. Tento přehled se zaměří na epidemiologii, příznaky, přenos, patogenezi, probíhající dostupné léčby a budoucí perspektivy SARS-CoV-2. Dále je v textu uvedeno, že nutno zvážit i cestu přenosu výkaly, neboť virus byl zjištěn i ve vzorcích stolice infikovaných pacientů. Virus nebo virion SARSCoV-2 obsahuje čtyři různé proteiny (obal, spike protein, membránu a nukleozid) a RNA vlákno. Spike protein pomáhá navázat kontakt s lidskými buňkami a má oblast, která rozpoznává ACE2 receptory v lidských buňkách, zejména v respiračních buňkách. Jak se virion váže na protein ACE2, další TMPRSS2 protein (na vnější buněčné stěně) pomáhá otevřít spike protein a rozštěpit membránu, což umožňuje vstup virionu. Poté virion uvolní svůj RNA řetězec, který je přeložen na protein a vytváří další RNA vlákna. Během vývoje buněk vstupuje jeden proud virionu do Golgiho tělísek a vyvíjejí se nový virion, který vychází z buňky, kde jsou přítomny membránové a obalové proteiny. Jedna částice virionu má schopnost vytvořit několik stovek nových virionů tímto způsobem, z nichž každý je schopen infikovat nové buňky. Článek uvádí 134 různých zdrojů, přičemž portál Elsevier vytvořil v lednu 2020 platformu pro centrum zdrojů onemocnění COVID-19, kde byl zveřejněn i tento odkaz.
33. Z článku *článek Nový coronavirus SARS-CoV-2/onemocnění Covid-19: Původ, patogenese, geny a genetické odchylky, imunitní odpovědi a fylogenetická analýza na č. l. 81-85 = odkaz 5 Ministerstva zdravotnictví*, plyne že vyšel dne 11. 6. 2020 na portálu Elsevier, přičemž jeho autorem je Yasmeen Junejo a další. V článku je odkazováno na další studie a je v něm uvedena i tabulková systemizace patogenů koronaviru. V abstraktu je uvedeno: „V této přehledové recenzi jsme se zaměřili na původ nového koronaviru (SARS-CoV-2), původ, patogenezi, imunitní odpovědi, geny a genetické variace, fylogenetické analýzy a možné terapeutické strategie pro shrnutí přístupů k rozvoji široce účinné prevence a vakcín pro zvládnutí COVID-19. Ke konci roku 2019 se objevil SARS-CoV-2 ve spojení se SARS, později pojmenovaný COVID-19, který způsobil celosvětový chaos a nakazil obrovské množství životů. Protože se tyto epidemie nebo pandemie rozšířily do 210 zemí a teritorií po celém světě a do 2 mezinárodních přeprav s 6 467 229 potvrzenými případy, včetně 382 766 úmrtí, k 3. červnu 2020 (<https://www.worldometers.info/coronavirus/>), vyhlásila Světová zdravotnická organizace tuto událost za globální stav nouze v oblasti veřejného zdraví. Neexistují klinicky schválené vakcíny ani antivirotika pro nové ani staré korona infekce; Proto je potřeba vyvinout účinné terapeutické a preventivní strategie, které jsou snadno dostupné pro zvládnutí těchto kmenů.
34. Z článku *Detekování nového koronaviru 2019 (2019-nCoV) metodou RT-PCR v reálném čase, č. l. 89-94 = odkaz 7 Ministerstva zdravotnictví* bylo zjištěno, že článek byl publikován dne 23. 1. 2020 kolektivem autorů v čele s Victorem M Cormanem. V úvodu je uvedeno: Zde představujeme ověřený diagnostický pracovní postup pro 2019-nCoV, jehož návrh je založen na úzké genetické příbuznosti 2019-nCoV s koronavirem SARS, využívající technologii syntetických nukleových kyselin. Pracovní postup spolehlivě detekuje 2019-nCoV a dále

rozlišuje 2019nCoV od SARS-CoV. Díky koordinaci mezi akademickými a veřejnými laboratořemi jsme potvrdili exkluzivitu testu na základě 297 původních klinických vzorků obsahujících celé spektrum lidských respiračních virů. Kontrolní materiály jsou zpřístupněny prostřednictvím European Virus Archive – Global (EVAg), infrastrukturního projektu Evropské unie. Předmětný odkaz se týká zejména metody testování PCR, k té se negativně vyjádřilo konsorcium přírodovědců, jak na č. l. 121.

35. Z článku s názvem *Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS – CoV - 2 reálně existuje, jehož autorem je žalobce, a který byl zveřejněn dne 13. 1. 2021 na portále Resetheus č. l. 32-36 bylo zjištěno, že článek je uvozen fotografií zachycující osobu v černém plášti s plynovou maskou hledící na otvor ve zdi, kde je virová částice (poz. soudu – jedná se o stejnou fotografii, která je níže uvedena u článku žalovaného). Článek je uvozen tím, že dne 5. prosince 2020 jsme podali opakovanou žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, aby nám Ministerstvo zdravotnictví poskytlo přesné citace vědeckých publikací, které vědeckým, tzn. ověřitelným a opakovatelným způsobem dokládají to, že: virus SARSCoV-2 byl řádně izolován. To znamená, že virové částice byly vyčištěny a izolován je pomocí centrifugace s hustotním gradientem, bílkoviny byly biochemicky analyzovány. Důkaz, že k takové izolaci došlo, byl doložen fotografií z koncentrovaných izolovaných částic. Z takto izolovaných částic byla vyextrahována molekula RNA dělovou elektroforézou zaměřena její velikost a sekvenováním standardně dlouhých sekvencí, sestaven její řetězec. Dále, že u takto doloženého viru SARS-CoV-2 je prokázána příčinná souvislost s onemocněním Covid-19 a je tedy oprávněné považovat jej za původce tohoto onemocnění.*
36. Článek dále obsahuje sdělení, že Ministerstvo nejprve zareagovalo způsobem, který vůbec neodpovídal na tyto dvě základní otázky. Po stížnosti, které jsme na takovou odpověď zaslali, nám z Ministerstva zdravotnictví přišlo v odpovědi 7 odkazů, které zde zveřejňujeme s patřičným komentářem. Text dále obsahuje všech 7 odkazů shora uvedených v odpovědi ministerstva ze dne 30. 12. 2020. K prvním pěti odkazům uvádí žalobce, že se jedná o přehledové práce nebo odkazy na webové stránky, které nelze pokládat za zdroj primární vědecké informace nebo za podložený ověřitelný vědecký argument a nemá smysl je jakkoliv komentovat. Pokud se jedná o odkaz č. 6, uvádí k němu žalobce, že se jedná o jedinou práci ze 7 publikací, kterou lze považovat za původní vědeckou práci. Dokonce v ní autoři tvrdí, že objevili nový beta koronavirus u pacientů se zápalem plic. Jedná se o vůbec první vědeckou publikaci, která na toto téma byla publikována. Byla zpracována odborníky, kteří byli čínskou vládou povoláni do Wuchanu na konci roku 2019. Následuje sekce otázek, které žalobce pokládá a sám na ně poskytuje odpovědi. **Vědci hledali nový patogen u pacientů se známými symptomy (atypický zápal plic). Zjišťovali příčiny stavu těchto pacientů? NE.** Vědci se nezabývali skutečnými příčinami klinického stavu čtyř pacientů, kterým byly odebrány vzorky k dalšímu zkoumání. Pouze vyloučili přítomnost známých patogenů. Jejich absence je ovšem charakteristický znak pro atypický zápal plic, který má celou řadu jiných příčin. **Byl tento nový patogen z odebraných vzorků skutečně izolován? NE.** V kapitole „IZOLACE VIRU“ popisují autoři různé laboratorní postupy, ale v žádném případě nedošlo k očištění virových částic od zbylého biologického materiálu, nebyl určen hustotní gradient, který by charakterizoval tento nový virus. Žádná fotografie z elektronového mikroskopu nedokládá, že by vědci dosáhli koncentráty izolovaných částic, se kterým by mohli dále pracovat. **Provedli vědci biochemickou charakterizaci nového patogenu? NE.** Vědci se ani nepokoušeli o biologickou charakterizaci nového patogenu. Bez předchozího kroku skutečné izolace viru to ani není možné udělat. Virové bílkoviny nebyly popsány ani specifikovány. **Provedli vědci důkaz příčinné souvislosti mezi daným patogenem a respiračními problémy u pozorovaných pacientů? NE.** Bez předchozí izolace patogenu je důkaz příčinné souvislosti nemožný a sami to v závěru studie přiznávají. **Provedli vědci důkaz o přenosnosti/infekčnosti nového patogenu? NE.** Hypotéza o infekčnosti tohoto patogenu je založena pouze na laboratorních postupech, jejichž věrohodnost nebyla ověřena. **Prokázali vědci, že onemocnění COVID-19 je novým onemocněním se specifickými symptomy? NE.** Onemocnění COVID-

19 není nic jiného než souhrn známých symptomů a klinických stavů, které mohou mít celou řadu objektivních příčin. **Prokázali vědci, že jimi uměle sestavený genetický řetězec existuje v živých organismech v podobě patogenního viru? NE.** Tento řetězec jako celek existuje pouze v počítači nebo na papíře. Vědci tuto makromolekulu RNA v celku nezískali, neprokázali, že by řetězec RNA, který označili jako genom nového patogenního viru, reálně existoval. **Byly provedeny kontrolní experimenty, které by potvrdily věcnou a metodologickou správnost vědeckých závěrů učiněných v této publikaci? NE.** Vědci neprovedli žádný kontrolní experiment, kterým by doložili správnost svého postupu. Žalobce závěrem těchto otázek uvádí, že z výše uvedeného jasně vyplývá, že tuto publikaci není možné použít jako vědecký argument, který by potvrzoval oprávněnost hypotézy, že existuje nový patogen (SARS-CoV-2) a že způsobuje onemocnění COVID-19. Následuje poměrně obsáhlá pasáž, kde žalobce odkazuje na odpověď

Ministerstva ve věci jiné žádosti o informaci, týkající se toho, ve které konkrétní části odkazu 6) se popisuje proces izolace nového koronaviru. Je zde zachycen přesný text odpovědi Ministerstva, který odkazuje na pasáž textu Detection and Isolation of a Novel Coronavirus a uvádí, že článek se věnuje izolaci viru velmi podrobně, včetně postupu. Žalobce se k této odpovědi ministerstva vyjadřuje tak, že pokud by odborníci na ministerstvu zdravotnictví přečetli z tohoto článku víc než úvodní resumé a názvy jednotlivých odstavců, tak by nikdy nemohli tímto článkem argumentovat. Tento článek je sám o sobě nejlepším důkazem, jak mylná je myšlenka, že tady je nový virus, který způsobuje nové onemocnění. V této vytknuté pasáži je popsáno pouze to, že 3 stěry, které byly odebrány pacientům v nemocnici ve Wuchanu byly prověřeny na přítomnost známých patogenů (kupodivu s negativním výsledkem). Pak, aniž by vzorky ze stěr prošly jakýmkoli procesem izolace, byla extrahována RNA, poté byla naklonována a osekvenována. Vědci tak získali přes 20 tisíc krátkých úseků (nespecifikované délky) a pak z nich byl sestaven genom viru tak, že se z 85 % shodoval s již dříve publikovaným genomem „netopýřího koronaviru“. Tato přítomnost byla potvrzena i testem RT-PCR, který detekoval „konsenzuální RdRp úsek“ genomu betakoronaviru (konsenzuální v tomto smyslu znamená, že se vědci dohodli, že jej za to budou považovat, ačkoli to nikdo nikdy neprokázal). Zvláštní je, že nyní jim výsledek testu vyšel pozitivní, ačkoli v první fázi, kdy vylučovali přítomnost známých patogenů, byly výsledky negativní. Za další povšimnutí stojí, že sami autoři se pozastavují nad tím, že pozitivní výsledek docílili až při Ct hodnotě „nad 34“.

37. Pokud jde o pasáž, kterou autoři nazývají izolací viru, a kde ministerstvo tvrdí, že je v článku „velmi podrobně“ popsán, kdy žalobce uvádí, že celý proces je lakonicky shrnut do jedné věty: „Izolace viru z klinických vzorků byla provedena na epiteliálních buňkách lidských dýchacích cest a na buněčných liniích Vero E6 a Huh-7.“ To samozřejmě znamená, že nedošlo k žádné izolaci, ale pouze tím autoři říkají, že přenesli tekutiny ze vzorků na tyto laboratorní buněčné kultury, kde, jak se můžeme pouze domnívat, došlo k tomu, že buňky začaly odumírat, což je už přes šedesát let v medicínské virologii z nepochopitelných důvodů nazýváno „izolací“, jakkoli se tento proces, v žádném známém smyslu slova „IZOLACE“, izolaci nepřibližuje. Přidáním biologických vzorků na buněčné kultury a následnými laboratorními postupy pouze dojde k rozpadu buněk na malé částice, což je interpretováno tak, že se virus množí a toto údajné množení se nazývá izolace, přestože zde dochází pouze k logickému odumírání a rozpadu. **Je až zarážející, jak nezákladně Ministerstvo zdravotnictví odkrývá to, že nemají nejmenší důkaz o tom, že by existoval, byť jen náznak vědeckého argumentu, který by mohl podpořit myšlenku reálné existence viru SARS-CoV-2.**
38. Závěrem článku se žalobce vyjadřuje k poslednímu poskytnutému odkazu. Žalobce si klade otázku, zda tento článek skutečně někdo na ministerstvu zdravotnictví četl. Jakkoliv je nezpochybnitelné, že to je původní publikace, rozhodně se nedá tato práce pokládat za práci vědeckou už z toho důvodu, že neprošla žádným předchozím recentním čtením a že u několika spoluautorů byl zamlčen střet zájmů. Ve skutečnosti je to důkaz o vědeckém podvodu, který etabloval uvedení RT-PCR techniky jako diagnostické metody pro detenci viru SARS-CoV-2 a

onemocnění COVID-19. V této souvislosti je možné odkázat na rozsáhlou analýzu, která byla zaslána vydavateli této publikace (článek zde obsahuje odkaz na Corman Drosten Review Report). Žalobce tento odkazu komentuje tak, že v ní mezinárodní tým dvaceti dvou odborníků bod po bodu uvádí, jak autoři publikace postupovali chybně nebo účelově tak, aby obhájili své závěry, že je možné vyvinout spolehlivou testovací metodu na přítomnost patogenního viru aniž by tento virus měli k dispozici jak sami autoři uvádějí v úvodu článku: „*Naším cílem bylo vyvinout a nasadit robustní diagnostickou metodiku pro použití v laboratorních podmínkách veřejného zdravotnictví, aniž bychom měli k dispozici virový materiál.*“ Dále v textu uvádějí, že k závěru, že je tento nový virus příčinou vypuknutí nové epidemie, došli na základě zpráv ze sociálních médií. Sami se tak přiznávají k tomu, že pracovali s neověřenými informacemi. To je skutečná parodie vědeckých postupů.

39. V posledním odstavci článku je uvedeno: Ministerstvo zdravotnictví opět dokazuje to, že přestože disponuje celou řadou odborníků, **není schopno doložit základní informaci, vědecký důkaz, který by dovolil tvrdit, že existuje nový virus SARS-CoV-2 a je příčinou onemocnění COVID-19. Nemá tedy vědecké opodstatnění pro nouzový stav a následná opatření, která jsou v souvislosti se SARS-CoV-2 Covid-19 zaváděna.** Celá věc se tímto posouvá z úrovně vědecké na úroveň právní, **jsou porušována základní lidská práva a svobody, aniž by k tomu byl důvod.** Argumentuje se, že veškerá opatření jsou zaváděna kvůli nekontrolovatelnému šíření nového, potencionálně smrtelného viru. Když se ale ptáme na jednoduchou informaci, kde je důkaz, že tento virus skutečně existuje, tak ji ministerstvo není schopno poskytnout.
40. Z článku „*Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci Covid 19*“ na č. listu 23, 27 a aktualizovaného znění článku na č. l. 169 plyne, že článek zveřejněný na webu manipulatori.cz dne 8. 2. 2021, jehož autorem je osoba označená jako Iluminátor je uvozen fotografií následujícího vzhledu:

Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje

13.1.2021 | články | 0 komentářů

LENKA TARABOVÁ – RESETHEUS

RESET
our way

WELL NO. BUT ACTUALLY NO

autor | David Šubík

Úvodní fotografie tedy odkazuje na portál Resetheus, osobu Lenky Tarabové a článek žalobce „Ministerstvo nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“, uveřejněném na portálu www.resetheus.org dne 13. 1. 2021. Jméno žalobce je u obrázku uvedeno jako autor článku. Text fotografie pak obsahuje červený otisk přes fotografii s textem „dezinformace“ a dovětkem „well no. But actually no“. Z obsahu samotného článku bylo zjištěno, že v prvním odstavci je uvedeno tvrzení, že Portál Resetheus se již několikrát pokusil o vymezování vůči vědeckým pracím a nejednou zpochybnil samotnou existenci viru SARS-CoV-2. Jejich práci autor článku kritizoval již několikrát, ale vždy mu v tom bylo tak či onak zabráněno. V prvním případě byl autorem rozebíraný článek stažen před dokončením rešerše (toto autor vyhodnocuje jako svoji chybu, neboť upozornil autora). V dalším případě byl pak článek upraven a vzniklo z něj „neurčité cosi“, kde byly zamlženy chyby, za které by se dal článek uchytit a rozebrat. Tentokrát se však autor článku dopustil zásadní chyby. Jaké? Byl konkrétní a přiznal, že nemá jak odůvodnit svá tvrzení. Jak? Na to se dnes podíváme. Článek rovněž obsahuje informaci o tom, že za portálem stojí

Lenka Tarabová a autorem původního článku, který je nyní autorem rozebírán je David Šubík, sociolog a známý popírač existence viru HIV. O článku žalobce je uvedeno, že rozebírá poskytnuté vyjádření MZČR na zaslaný dotaz dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Ve vyjádření zasílá MZČR tazateli 7 publikací (článek obsahuje odkazy na všech 7 včetně kompletní odpovědi ministerstva), které dokazují existenci viru SARS-CoV-2 a společně odpovídají na oba dva zaslané dotazy: zda byl virus důkladně izolován a zda byla prokázána příčinná souvislost mezi virem SARS-CoV-2 a onemocněním covid-19. Společně tyto zaslané zdroje poskytují podle autora přesnou odpověď. V samotném článku žalobce pak

následuje zcela bezpředmětná a nicneříkající kritika v několika bodech. Proč je bezpředmětná pro tento článek? Nevyvrací platnost zaslaných studií žádným vědeckým způsobem a jedná se o pouhá tvrzení. Co je ale zásadní a kde se stala ona kritická chyba? Následuje citace z článku žalobce na portálu Resetheus, kde žalobce uvádí, že nedošlo k izolaci viru. Autor článku dále uvádí, že zásadní problém a obrovská chyba je v tom, že jediný argument, který je konkrétní a má vyvrátit platnost zaslaných studií, není vůbec konkrétní a nijak nedokazuje neplatnost zaslaných studií. Zároveň autor rozebíraného článku nedodává žádné důkazy, ani zdroje, o tom, že tomu tak je. Proč nelze brát popsané metody izolace jako platné a validní? Z čeho autor usuzuje, že k rozpadu buněk dochází přirozeně bez vlivu patogenu, když tato kultura je živena, aby nedocházelo k rozpadu, ale k její replikaci? V čem tkví ona „nepochopitelnost“ pojmu izolace? V odkazech č. 1 a 2, které Ministerstvo zdravotnictví poskytlo nalezneme přesné odpovědi na to, proč je tato metoda validní, jaká za ní stojí věda a jak přesně tyto použité metody prokazují nejen existenci, ale i samu příčinnou souvislost mezi virem a onemocněním. Na jedné straně tedy stojí lety prověřená metoda podložená nesčítelným množstvím vědeckých prací, a na straně druhé stojí autorův „dojem“. Závěrem bych rád uvedl, že mě tento článek překvapil. Nejdříve se jevil jako solidní a dobře zpracovaný (manipulativní). Nezkoušeného čtenáře jistě zaskočí nepřipraveného a na první přečtení působí solidně, s čímž autor zajisté počítal. Ale! Po druhém přečtení se již ale vyjeví řada nesrovnalostí. Zjistíme, že kritika není ničím podložená, použité termíny nedávají v kontextu smysl. A co je hlavní — stěžejní bod celého článku je postavený na „domněnce“ autora. Za sebe bych dodal: Pokus hezký, ale příště lépe a důkladněji. Nejlépe s vědeckými důkazy, když už si portál hraje na „vědecký“. Nemálo lidí takovému článku může uvěřit, nechat se zmást a podávané informace přijme jako fakta. Ale o fakta se zdaleka nejedná... Domněnky jsou hezké, jen dokud neškodí lidskému zdraví. Závěrem článku je informace, že článek vyšel původně jako facebookový příspěvek na stránce Iluminátor. Náhled stránek s článkem obsahuje rovněž informaci, že vydavatelem webu je Manipulátori.cz z.s. Za obsah odpovídá Jan Cemper (<https://manipulatori.cz/autor/ppn/>). Článek byl po soudním sporu s portálem Resetheus doplněn o odstavec „Upozornění šéfredaktora manipulátori.cz z.s.: Níže uvedený článek včetně grafického zpracování je autorským dílem Antonína Šlajcha (projektu Iluminátor), do kterého spolek Manipulátori.cz z.s. nijak nezasahoval, není spoluautorem, tento článek nehodnotí a jeho prezentace na webu manipulátori.cz je příspěvkem do diskuze.“.

41. Z článku *Manipulátori, na faktech skutečně záleží* ze dne 26. 2. 2021 č. 1. 12-18 bylo zjištěno, že žalobce na portálu Resetheus zveřejnil reakční článek na článek Iluminátora ze dne 8. 2. 2021. Žalobce úvodem uvedl, že dne 8.2. byl uveřejněn článek, pod kterým je podepsán jakýsi „Iluminátor“ a napadá jak portál Resetheus.org, tak zveřejněný upravený dopis, který jsme adresovali Ministerstvu zdravotnictví jako reakci na odpověď ministerstva na žádost o informace. Nemohu nereagovat a budu rád, pokud si čtenáři sami vyhledají informace a udělají na celou věc svůj vlastní názor. Budu pouze reagovat na uchopitelná tvrzení v článku Iluminátora. Žalobce se posléze vyjadřuje k jednotlivým pasážím článku a uvádí, že pokud jde o tvrzení, že Portál Resetheus se už několikrát pokusil o vymezování vůči vědeckým pracím a nejednou zpochybnil samotnou existenci viru SARS-CoV-2, uvádí žalobce, že portál vznikl jako reakce na nepřehledné množství dezinformací, které se v mediálním a internetovém prostoru objevily v souvislosti s pandemií COVID-19. V tomto kontextu nabízí překlady odborných článků, které považujeme v rámci této celospolečenské situace za relevantní, zpracováváme rešerše a také zde uveřejňujeme naši komunikaci se státními institucemi, které žádáme o informace, zda mají svá opatření podložena vědeckými podklady. Pokud se portál vůči něčemu vymezuje, tak jsou to většinou práce „nevědecké“ – jako je to například v případě Corman-Drostenovy publikace o vývoji prvního RT-PCR testu. Žalobce odmítá, že by portál nějak bránil Iluminátorovi v kritice. Už to, že nyní píšu reakci na článek, který Iluminátor publikuje, je dokladem toho, že mu v tom nikdo nebrání. Pokud jde o tvrzení *A kdo vlastně stojí za tímto portálem? Nikdo jiný než Lenka Tarabová. Autorem Článku je David Šubík, sociolog a známý popírač existence viru HIV* uvedl žalobce, že tato tvrzení jsou pravdivá. Lenka Tarabová je předsedkyní spolku Resetheus. Já jsem v roce 2000 napsal s kolegy knihu „HIV? Lež, které

uvěřil celý svět“, ta je volně ke stažení na mých webových stránkách a je opět na čtenáři, ať si na to udělá svůj názor. Už v roce 1997 jsem psal diplomovou práci na téma reformy zdravotnického systému a konzistentně se věnuji problematice medicíny 25 let. Žalobce dále setrvává na svém závěru, že Ministerstvo neodpovědělo na položení dotazy, a že tak jako lidé na Ministerstvu, tak ani Iluminátor články nečetl, jinak by nemohli tvrdit, že to jsou vědecké důkazy o izolaci viru SARS-CoV-2. Následuje opět sekce otázek a odpovědí, kde žalobce komentuje jednotlivé odkazy a uvádí: **Byly virové částice vyčištěny a izolovány pomocí centrifugace s hustotním gradientem? NEBYLY.** Při první detekci doposud neznámého organismu je tento krok zcela zásadní, protože jediné a pouze takto mohou vědci v následných krocích přesně určit, z čeho se tento nový organismus skládá. Pokud tím organismem je virus, který má vždy stejné složení, jeho typickou hodnotou je hustota – měrná hmotnost. Vysokorychlostním odstředěním ve zkumavce se stoupající hustotou se pak virus usadí na určité hladině. Tomu se říká hustotní gradient. Ta je pro každý virus typická a exkluzivní. Jakmile vědci tímto způsobem oddělí virové částice od všech ostatních lidských nebo cizích částic, mohou extrahovat jeho genom a popsat jeho bílkoviny. Udělali čínští vědci tento krok? Neudělali. **Byl doložen důkaz, že k takové izolaci došlo fotografií zkoncentrovaných izolovaných částic? NEBYL.** Samotné fotografie z elektronového mikroskopu nám mohou říct velmi málo o samotné podstatě toho, co zobrazují. Z fotografie z elektronového mikroskopu nepoznáme, zda je na ní virus nebo jiná částice, která je viru pouze podobná svou velikostí. Na takové fotografii, která tento nezbytný krok izolace doloží, nesmí být nic jiného než desítky nebo stovky stejných částic a žádná jiná. **Každý se sám může přesvědčit, že takovou fotografii u žádné studie, která pojednává o „izolaci de novo“ – tedy o prvotní izolaci neznámého patogenu, nenajde. Byly bílkoviny biochemicky analyzovány? NEBYLY.** Pokud neznáme přesné složení virových bílkovin, není možné sestavit test, založený na detekci bílkovin (antigenů). **Byla z takto izolovaných částic vyextrahována molekula RNA, gelovou elektroforézou změřena její velikost a sekvenováním standardně dlouhých sekvencí sestaven její řetězec? NEBYLA.** Aby vědci mohli určit, z čeho se skládá genom viru, je naprosto nezbytné, aby materiál, se kterým pracují, nebyl kontaminován nebo smíchan se žádným jiným genetickým materiálem. Proto je naprosto nezbytné, když se snažíme vědecky identifikovat nový organismus, abychom si byli naprosto jisti, že jsme při analýze genetického materiálu tohoto nového organismu pracovali pouze a jediné s nukleovými kyselinami, které náleží tomuto organismu. Jedná-li se o zcela nový virus, je to neskutečně náročná práce, kterou samozřejmě dnes vykonávají počítače, ale vyžaduje přesnost a preciznost. Čínský tým neprovedl izolaci virových částic. Pro sestavení virového genomu zvolil tento postup: vzal vzorky z výtěrů od pacientů a kultury nakultivované na lidských buňkách dýchacích cest. Z této směsi vyextrahovali veškerou RNA a posléze sekvenovali, tzn. načetli krátké úseky o délce několik desítek bází. Z těch sestavili ve finále celý genom, který měl ve výsledku 30.473 bází. Nikdy před tím a ani nikdy potom – tedy do dnešního dne – nikdo nikde na světě tento genom v jeho celku neextrahoval a nezměřil (a nedokázal, že ve skutečnosti existuje). **Byla u takto doloženého (izolovaného) viru SARSCoV-2 prokázána příčinná souvislost k onemocnění COVID-19 a je tedy oprávněné považovat jej za původce tohoto onemocnění? NEBYLA.** Vzhledem k tomu, že virus nebyl izolován, není vědecky možné prokázat ani jeho příčinnou souvislost s jakýmkoli klinickým stavem. Sami autoři v závěrečné diskusi v článku konstatují, že: „*Nemoc, která je pravděpodobně*

zapříčiněna tímto koronavirem byla nazvána „infekční zápal plic způsobený novým koronavirem“. Tím sami přiznávají, že příčinný vztah mezi patogenem a nemocí neprokázali. Zároveň říkají, že nemají důkaz o tom, že by se mohl virus přenášet z člověka na člověka, že by tedy mohl být infekční, dá se to však předpokládat. K odkazu 7 žalobce opakovaně uvádí, že předmětný článek byl napsán a vydán ještě před uveřejněním první vědecké práce na téma detekce nového koronaviru SARSCoV-2. Dříve než se kdokoli na planetě Zemi byl schopen přesvědčit, jestli je to pravda, že se podařilo čínským vědcům prokázat nový virus, který má způsobovat nové závažné onemocnění, tak skupina německých vědců už vyvinula testovací metodu na testování a diagnostiku tohoto nového viru. Z hlediska vědecké metody a vědecké

etiky je to bezprecedentní porušení všech psaných i nepsaných zásad a sami autoři se tak usvědčují z vědeckého podvodu. Dále se žalobce kriticky vyjadřuje k metodě PCR testování a k odkazům, které ve svém článku použil Iluminátor. Žádná z těchto publikací sama o sobě nebo v součtu s ostatními není schopna doložit, že existuje nová biologická entita, virus SARS-CoV-2 a že způsobuje nové onemocnění COVID-19. Na závěr žalobce žádá všechny čtenáře, aby si sami informace prověřovali. V dnešní době je přístup k informacím skutečně takřka neomezený. Je až neuvěřitelné, kolik vědeckých publikací je bez omezení přístupných. Pro nás, kteří jsme studovali v době knihoven bez internetu, to zní jako pohádka.

42. *Ze zprávy o projektu manipulatori.cz č. l. 28* vyplynulo, že se jedná o publicistický web, který se věnuje oblasti politického marketingu, public relations a komunikačních strategií s přesahem do dalších společenských věd, podporuje nezávislé otevřené myšlení za účelem otevírání kritické debaty o společenském a politickém dění v souvislostech České republiky. Jsme nezávislí, věříme, že diskuze není boxerský zápas a že skrývání faktů nemůže přinést nic dobrého. Svá tvrzení nestavíme na domněnkách a předsudcích, ale na ověřených a ozdrojovaných faktech. Naším cílem je vytvořit otevřenou neideologickou platformu pro relevantní a faktickou diskusi. Vydavatel Manipulátoři.cz z.s. Redakce šéfredaktor Jan Cemper.
43. *Z profilu Iluminátora na stránkách manipulatori.cz č. l. 61* bylo zjištěno, že Iluminátor byl autorem článků zveřejněných na stránkách žalovaného. Tyto stránky odkazovaly i na jeho facebookový profil. Je zde i informace o tom, že se jedná o osobu Antonína Šlajcha.
44. *Z výzvy k nápravě ze dne 22. 4. 2021 a emailu ze dne 22. 4. 2021 na č. l. 7 a 19* plyne, že žalobce vyzval žalovaného k odstranění článku a poskytnutí omluvy s tím, že článek autora Iluminátor obsahuje řadu dehonestujících tvrzení a nepravd. Klienti – výzva byla učiněna jak za žalobce, tak za portál Resetheus, jsou v něm obviňováni z šíření dezinformací a manipulativních sdělení. Na výzvu bylo reagováno emailem Jana Cempere ze dne 22. 4. 2021 zaslaného z emailu cemper@manipulatori.cz, ve kterém Jan Cemper uvedl „jako osoba odpovědná za obsah zcela odmítám vaši výzvu v plném rozsahu. Za obsahem uveřejněným na našem webu si zcela stojíme“.
45. *Z e-mailu Kamily Taris žalovanému ze dne 26. 2. 2021, č. l. 11* bylo zjištěno, že zástupkyně spolku Resetheus informovala žalovaného, že v reakci na příspěvek Iluminátora ze dne 8. 2. 2021 byl na portálu Resetheus zveřejněn článek, který reaguje na klamně šířené informace. Připojen je i odkaz na článek Manipulátoři na faktech skutečně záležitosti. Paní Taris požadovala rovněž stažení článku z webových stránek manipulatori.cz
46. *Z úplného výpisu z OR na žalovaného* plyne, že spolek byl zapsán 21. 1. 2019, jeho účelem je osvěta před vlivy dezinformací – vzdělávací činnost, publikování článků ohledně dezinformací – informační a praktická činnost ve spolupráci s úřady a jinými spolky. Předsedou spolku je Jan Cemper.
47. *Z usnesení rejstříkového soudu ze dne 26. 7. 2023* plyne, že spolek Manipulátoři.cz z.s. vstoupil ke dni 14. 7. 2023 do likvidace, přičemž likvidátorem byl Jan Cemper.
48. *Z výpisu ze správce domény cz.nick k doméně manipulatori.cz a č. l. 504*, bylo zjištěno, že doména byla registrována dne 3. 7. 2015 a poslední aktualizace proběhla dne 28. 7. 2023. Ke dni 13. 8. 2023 byl držitelem spolku Faktické info z.s. Z odpovědi na žádost o poskytnutí informací ze dne 10. 11. 2023 plyne, že správce domény sdělil, že v roli držitele domény manipulatori.cz byly vedeny tyto kontakty: do 12. 10. 2021 Petr Nutil, od 12. 10. 2021 do 28. 7. 2023 Manipulatori.cz z.s., Jan Cemper a od 28. 7. 2023 Faktické info z.s., Jan Cemper.
49. *Z výpisu ze spolkového rejstříku na spolek Faktické.info z. s.* plyne, že spolek vznikl 1. 9. 2021, jeho účelem je mj. i osvěta před vlivy dezinformací a předsedou je Jan Cemper.
50. *Ze znaleckého posudku předloženého žalobcem a vypracovaného doc. Bartošem na č. l. 95-120 v anonymizované verzi a dále na č. listu 387-412* bylo zjištěno toliko to, že posudek byl

vypracován s cílem zodpovědět otázky týkající se vybraných aspektů diagnostiky nového koronaviru. Týkal se tedy testování, nikoliv existence viru jako takového. Posudek byl nad to vypracován pro jiné řízení a jiné účely než právě projednávaná věc. K předmětu řízení se váže pouze odpověď na otázku č. 1, kde znalec z oboru zdravotnictví, genetika a molekulární biologie uvádí, že se mu nepodařilo v dostupných relevantních zdrojích (pozn. soudu netýká se odkazů ministerstva) najít vědeckou publikaci, která by jednoznačně a nerozporně potvrzovala detekci kompletní biologické entity RNA viru SARS-CoV-2. Zveřejněné a vědecky přijímané studie dle znalce nejsou komplexní.

51. *Z odborného stanoviska RNDr. Heleny Jiřincové na č. l. 288-295 plyne, že žalovaným předložený „znalecký posudek“ bylo nutno posoudit jako odborné stanovisko, neboť dodaný dokument nemá znaleckou doložku. Z obsahu podání je pro věc podstatné, že první sekvence viru byla uveřejněna dne 10. 1. 2020. Z dokumentů/odkazů poskytnutých ministerstvem lze prokázat souvislosti mezi onemocněním a virem SARS-CoV-2 jako příčinou. Kochovy postuláty nemohou být z etických důvodů testovány na lidech, proto byl pro zkoumání vybrán křeček. Jiřincová odpovídá na všechny dotazy kladené žalobcem, kdy uvádí, že izolace patogenu je prokázána, pouze žalobce neuznává metodu, kterou k tomu došlo. Vyjádření žalobce a jeho komentáře jsou podle Jiřincové manipulativní a nevědecká.*
52. *Soud uvádí, že při posouzení věci nevycházel ani ze znaleckého posudku ani ze založeného odborného stanoviska, neboť tyto důkazy byly předloženy účastníky, mají odlišné závěry, kdy však potřeba dalšího znaleckého dokazování či zpracování revizního posudku s ohledem na shora provedené dokazování nevystala. Soud měl dostatek důkazů pro posouzení oprávněnosti žalobcova nároku, respektive posouzení obsahu napadeného článku žalovaného.*
53. *Z článku z portálu demagog č. l. 704 bylo zjištěno, že v článku ze dne 29. 10. 2025 je uvedeno, že na Facebooku se šíří video, které tvrdí, že virus způsobující covid-19 nebyl nikdy izolován a testy ani vakcíny na něj nemohou fungovat. Ve skutečnosti byl však virus izolován již v lednu 2020 v Číně a posléze na více místech po celém světě. Izolací viru se rozumí získání čistého vzorku viru od nakaženého jedince. Tyto viry jsou pak v laboratorních podmínkách umístěny do buňky tkáně, kde probíhá jejich kultivace. Vir byl posléze sekvenován a čínské úřady jej sdílely se zahraničními vědci. Nepravdivým tvrzením o SARS-CoV-2 se v minulosti zabývaly i agentury AP, Reuters.*
54. *Z analýzy „Důkaz o existenci viru SARS-CoV-2 (v době vydání článku) a vyvrácení tvrzení Davida Šubíka“ ze dne 29. 9. 2025, zpracované Adélou Šimkovou Ph.D., Ústav organické chemie a biochemie AV ČR plyne, že v rámci projektu zeptej se vědce se Šimková a její tým věnovali i kontroverzi kolem izolace viru SARS-CoV-2, včetně článku žalobce z ledna 2021. V analýze je uvedeno, že **moderní virologie definuje izolaci viru nikoliv ve smyslu absolutního purifikování viru v gradientu cukerného roztoku. Místo toho se izolací rozumí získání živého viru z klinického vzorku. Obvykle tak, že se vzorek přidá do buněčné kultury, kde se virus rozmnoží a jeho přítomnost se ověří. Viry totiž k replikaci nezbytně potřebují hostitelské buňky.** Pojem izolace je tak žalobcem vykládán mylně. Dále jsou uváděny konkrétní příklady izolace v laboratořích po celém světě. Dále je uvedeno, že pokud jde o požadavek fotografie virových částic, byl splněn již v únoru 2020. Existence viru SARS-CoV-2 je hmatatelná. Genom byl plně sekvenován a experimentálně bylo prokázáno, že způsobuje onemocnění s charakteristikami onemocnění COVID-19. Ministerstvo zdravotnictví tak má a mělo k dispozici silné vědecké podklady o existenci viru i jeho roli v pandemii. Mezi zdroji figuruje i odkazy Ministerstva.*
55. *Žalovaný založil do spisu články z webu Resetheus týkající se tohoto soudního sporu (článek z webu Resetheus ze dne 13.10.2025, kauza Mgr. David Šubík c/a Manipulátoři.cz, dále článek kauza Mgr. David Šubík c/a Manipulátoři.cz-2. stání, kauza Mgr. David Šubík c/a Manipulátoři.cz 3. stání, kauza Mgr. David Šubík c/a Manipulátoři.cz 4. stání, kauza Mgr. David Šubík c/a Manipulátoři.cz z.s. rozsudek). Z těchto článků bylo pro věc podstatné toliko to, že portál Resetheus aktivně a veřejně informuje o průběhu soudního řízení a rekapituluje*

argumentaci žalobce. Články obsahující i záznamy z jednání soudu a výzvy, aby se zájemci dostavili k soudu osobně. Poslední článek obsahuje i informaci o tom, že Resetheus realizoval dotisk knihy žalobce o podvodu s HIV/AIDS.

56. Dopady vládních opatření a očkování na úmrtnost během pandemie COVID-19 – účinnost protiepidemických opatření na snížení úmrtnosti“ ze dne 30.09.2025, zpracovaném RNDr. Zuzanou Paračkovou, z Ústavu imunologie 2. lékařské fakulty univerzity Karlovy
57. Žalobce do spisu založil řadu listin, ze kterých plyne, že část mimořádných/opatření Ministerstva zdravotnictví byla zrušena, a to pro jejich rozpor se zákonem či protiústavnost - porušení lidských práv a svobod (*Tabulka mimořádných opatření; Článek z portálu iDnes; Článek z portálu SeznamZprávy; Článek z portálu ČT a Relevantní výňatek zprávy NKÚ z roku 2021*).
58. Z listin *Podnět žalobce: SUKL podnět DB; SUKL – Oznámení o zahájení šetření a SUKL – Oznámení o vyřízení podnětu* plyne, že žalobce aktivně vystupoval i v rámci podnětů a žádostí na Státní ústav pro kontrolu léčiv, a to ve věci zdravotního prostředku – RT-PCR testu na SARS-CoV-2 od společnosti Diana Biotechnologies s.r.o. V návaznosti na podnět žalobce bylo zahájeno šetření a měl být podán návrh na zahájení správního řízení s uvedenou společností.
59. Soud zamítl důkazní návrhy doplňujícím výsledkem žalobce, výsledkem svědkyně Kamaly Taris, otiskem webových stránek automaticky přeložených do českého jazyka, včetně otisku článku z této webové stránky www.Bundestag.de, dále výsledkem zástupce žalovaného, výsledkem paní Jiřincové, znaleckým posudkem z oblasti virologie, a to pro jejich nadbytečnost, neboť nemohou sloužit k prokázání relevantních skutkových tvrzení nad rámec obsahu spisu a již provedeného dokazování. Pokud byl výsledek zástupce žalovaného navržen k tomu, aby se vyjádřil k okolnostem zveřejnění předmětného článku, k otázce autorství předmětného článku a ke svým sociálním poměrům z hlediska nároku na poskytnutí finančního zadostiučinění, byly tyto skutečnosti nadbytečné, neboť byly prokázány jinými provedenými důkazy nebo představovali okolnosti nepodstatné pro rozhodnutí ve věci (zamítnutí nároku x výše zadostiučinění).
60. Provedeným dokazováním soud vyčerpal důkazní návrhy účastníků. Dalšími v řízení provedenými důkazy, než které vyplývají ze shora podaného výčtu, nebylo třeba se v odůvodnění tohoto rozsudku zabývat, neboť soud z nich nezjistil skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci. Žádný další, do skutkových zjištění nepromítnutý důkaz, neobsahoval informace, které by kolidovaly s informacemi, které soud zjistil ze shora specifikovaných listinných důkazů.
61. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, soud také v souladu s ust. § 120 odst. 3 o. s. ř. vzal za svá skutková zjištění též nesporná tvrzení účastníků. Účastníci nebrojili proti pravosti a správnosti listin provedených k důkazu. V řízení nevyšly najevo skutečnosti, které by zavdávaly příčinu k jakýmkoliv pochybnostem o pravosti a věrohodnosti důkazů.
62. Na základě shora provedeného dokazování včetně mezi účastníky nespornými tvrzeními soud učinil následující **závěr o skutkovém stavu**. Žalobce je sociolog, který se věnuje problematice zdravotnictví včetně tzv. sociologie medicíny, a spolupracuje s portálem www.resetheus.org. Veřejně popírá existenci viru HIV a dalších onemocnění jako je chřipka a neštovice. Portál Resetheus mj. rozebírá vědecké práce a otázku existence viru SARS-CoV-2. Spolek Resetheus na svých webových stránkách zveřejnil chronologii žádostí o informace jednotlivých žadatelů, kteří se domáhali od Ministerstva zdravotnictví, jeho odborných institucí a jednotlivých odborníků relevantní vědecké odpovědi na základní otázky ohledně viru SARS-CoV-2 a onemocnění COVID-19, které údajně vyvolává. Komunikace započala 7. 9. 2020, kdy v rámci žádosti na ministerstvo k rukám hlavní hygieničky a na tehdejšího premiéra směřovala žádost doplněná o vědeckou analýzu Dr. Lanky: Chybné chápání virů. Součástí žádosti bylo tvrzení, že virus SARSCoV-2 nebyl řádně virologicky identifikován, a že zde neexistuje žádný

hodnověrný důvod se domnívat, že je obava z nového viru oprávněná. Jakékoliv zásahy do práv a svobod lidí nelze odůvodnit bojem proti koronaviru SARS-CoV-2. Dne 5. 12. 2020 se spolek Resetheus obrátil na Ministerstvo zdravotnictví se žádostí o poskytnutí informace, a sice v návaznosti na vývoj vakcíny proti COVID-19, kdy požadoval vědecký odkaz na oprávněnost investovaných peněz. Žádal zveřejnění přesné vědeckých publikací, které vědeckým, to znamená ověřitelným a opakovatelným způsobem dokládají to, že 1) virus SARS-CoV-2 byl řádně izolován, to znamená, že virové částice byly vyčištěny a izolovány pomocí centrifugace s hustotním gradientem atd. a 2) u takto doloženého viru SARS-CoV-2 byla prokázána příčinná souvislost k onemocnění Covid19 a je tedy oprávněno považovat jej za původce tohoto onemocnění. K žádosti se Ministerstvo vyjádřilo dne 21. 12. 2020 kdy uvedlo, že cílem bylo vyvinout maximálně rychle vakcínu, nikoliv vytvářet publikace. Přesto byly výsledky vývoje vakcíny trvající necelé tři měsíce veřejně prezentovány, a to týmem prof. Adámkové a dr. Petráše. K těmto výsledkům je pak poskytnut odkaz. Na základě podané stížnosti žadatele pak Ministerstvo odpovědělo znovu, dne 30. 12. 2020, a to poskytnutím 7 odkazů, které označilo za vědecké publikace potvrzující existenci viru SARS – CoV-2. Z poskytnutých odkazů a provedeného dokazování plyne, že došlo k řádné izolaci viru SARS-CoV-2, a že došlo k prokázání příčinné souvislosti mezi tímto virem a onemocněním COVID-19. Dne 13. 1. 2021 byl přesto na portálu Resetheus zveřejněn článek „Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“ jehož autorem je žalobce. Obsahem článku je žalobcovo tvrzení, že Ministerstvo není schopno doložit základní informaci, vědecký důkaz, který by dovolil tvrdit, že existuje nový virus SARS-CoV-2 a je příčinou onemocnění COVID-19. Nemá tedy vědecké opodstatnění pro nouzový stav a následná opatření, která jsou v souvislosti se SARS-CoV-2 Covid-19 zaváděna. Jsou porušována základní lidská práva a svobody, aniž by k tomu byl důvod. Žalovaný byl v rozhodné době odpovědnou osobou za obsah portálu www.manipulatori.cz, na němž byl dne 8. 2. 2021 uveřejněn článek autora „Iluminátor“, tj. Antonína Šlajchy s názvem „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“. Článek vyšel původně jako facebookový příspěvek Iluminátora a s jeho souhlasem byl zveřejněn na webových stránkách žalovaného. Článek byl uvozen obrázkem s nápisem „dezinformace“. Žalobce dne 26. 2. 2021 na portále Resetheus vydal reakční článek s názvem „Manipulátoři – na faktech skutečně záleží“, kde setrvává na svých závěrech a kritiky rozebírá článek Iluminátora. Žalobce vyzval žalovaného k nápravě předžalobní výzvou ze dne 22. 4. 2021.

63. Podle ust. § 82 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) „Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.“
64. Podle § 2951 odst. 2 OZ: „Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmou.“
65. Podle § 2956 OZ „Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.“
66. Podle § 2957 OZ „Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsoby újmy, zvláště pak způsoby újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.“
67. Podle rozsudku Nejvyššího soudu 23 Cdo 1323/2012: *Právně přípustná kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné kritiky a dále, že je přiměřená co do obsahu i formy. Takto jsou míněny i použité výrazy, formulace, spojení apod., přičemž podstatné je, že tato*

kritika tak nevybočuje z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného účelu. O věcnou kritiku jde tedy, jestliže vychází z pravdivých výchozích podkladů. Současně však z těchto výchozích podkladů takováto kritika musí logicky vyvozovat odpovídající, hodnotící úsudky - závěry. Nejsou-li tyto předpoklady pravdivé, případně je-li hodnotící úsudek difamující, nelze považovat kritiku za přípustnou.

68. Podle rozsudku Nejvyššího soudu 30 Cdo 608/2007: *Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby podle § 13 o. z. musí být jako předpoklad odpovědnosti splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobitelného vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčením osobnostní sféry fyzické osoby. Nenaplnění kteréhokoliv z těchto předpokladů vylučuje možnost nástupu sankcí podle ustanovení § 13 o.z. Neoprávněným zásahem je zásah do osobnosti fyzické osoby, který je v rozporu s objektivním právem, tj. s právním řádem. O takovýto zásah pak proto nejde mimo jiné tehdy, když je zásah dovolen (resp. jeho možnost předpokládána) zákonem, pokud tak nejsou překročeny zákonem stanovené meze. Jde o situace, kdy nad individuálními zájmy jednotlivých fyzických osob, do jejichž osobnosti je zasahováno, převládá závažnější, významnější a funkčně vyšší zvláštní veřejný zájem. Tento zásah do osobnostních práv zůstává ovšem povoleným za předpokladu, že se stal přiměřeným způsobem, a zároveň není-li v rozporu s takovými oprávněnými zájmy fyzické osoby, na kterých je třeba s ohledem na zajištění elementární úcty k důstojnosti její osobnosti za všech okolností bezpodmínečně trvat. Tato licence ovšem není dána tam, kde se jedná o posuzování zásahu proti osobnostním právům fyzické osoby dopustí excesu. Pravdivá informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud tento údaj není podán způsobem, že zkresluje skutečnost, či není natolik intimní, že by odporoval právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tzn., zda primárním cílem není hanobení a zneuctění dané osoby.*
69. **Na základě provedení dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji v celém jejím rozsahu zamítnul.**
70. Vzhledem k tomu, že žalovaný uplatnil námitku nedostatku pasivní legitimace, musel se soud nejprve vypořádat s touto skutečností. K otázce pasivní legitimace žalovaného, tj. spolku Manipulatori.cz z.s. soud uvádí, že žalovaný se po celou dobu sporu aktivně bránil odpovědnosti za článek zveřejněný na webových stránkách manipulatori.cz, kdy nejprve argumentoval tím, že odpovědnost nese pouze autor článku, tj. Iluminátor, tedy Antonín Šlajch, který nemá se žalovaným žádný pracovněprávní vztah. Až po třech letech sporu žalovaný uvedl novou skutečnost, a sice, že ke dni zveřejnění článku, tj. ke dni 8. 2. 2021 nebyl žalovaný držitelem domény manipulatori.cz. Bez zmínky nemůže zůstat ani skutečnost, že žalovaný i přes probíhající soudní spor činil kroky k likvidaci spolku a převedl doménu na jiný spolek – Faktické info.cz z.s., byť k likvidaci žalovaného do dnešního dne nedošlo. Byť lze v chování žalovaného seznat snahu o účelové kroky činěné se záměrem vyhnout se případné odpovědnosti za žalovaný nárok, musí soud vycházet z provedených důkazů a zjištěných skutkových okolností, nikoliv domněnek žalobce a hodnocení chování předsedy žalovaného. Faktem tedy je, že v době zveřejnění článku byla doména registrována na žalovaného, kontaktní osobou byl do 12. 10. 2021 Petr Nutil. Nicméně na webových stránkách bylo v době zveřejnění napadeného článku uvedeno, že vydavatelem webu je žalovaný a za obsah odpovídá Jan Cemper. Z reakce žalovaného na předžalobní výzvu, tj. odpovědi na email ze dne 22. 4. 2021 je však zjevné, že Jan Cemper nezodpovídal jako fyzická osoba, nýbrž jako předseda spolku žalovaného. Reagoval totiž jménem žalovaného, z emailu žalovaného. Rovněž žalobce a spolek Resetheus

používali pro komunikaci ohledně článku email žalovaného, přičemž žalovaný se po celou dobu nijak neohradil, že by nebyl osobu zodpovědnou za obsah webových stránek manipulatori.cz. Rovněž nelze uzavřít, že by mezi Antonínem Šlajchou a žalovaným nebyla žádná spojitost, kdy profil Iluminátora existoval na webových stránkách manipulatori.cz, byly zde uvedeny i články zveřejněné na tomto webu a odkaz na facebookový profil Iluminátora. Forma spolupráce tak zjevně existovala. Z výpovědi svědka rovněž vyplynulo, že situace, kdy žalovaný převzal jeho článek a zveřejnil ho na svých webových stránkách se děla opakovaně. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaný je ve věci pasivně legitimovaný, neboť je vydavatelem webu a tedy osobou, která zodpovídá za obsah webových stránek, kde byl zveřejněn napadený článek.

71. Pokud jde o věcné posouzení žalovaného nároku vyšel soud z následujících okolností. Žalobce je veřejnou osobou, která aktivně veřejně vystupuje, a to ať již v oblasti sociologie medicíny či v umělecké branži. Nemá žádnou kvalifikaci z oboru zdravotnictví, biologie, virologie, i přesto se však dlouhodobě vyjadřuje k otázkám existence a izolace virů (nejen SARS-CoV-2). Portál Resetheus pak žalobci poskytuje prostor pro jeho publikace a články, kdy je zjevně i vydavatelem žalobcovy publikace o neexistenci viru HIV. Jak žalobce, tak portál Resetheus se v rozhodné době, tj. na podzim roku 2020 a počátek roku 2021 rozhodli zabývat otázkou viru SARS-CoV-2 a souvislosti s onemocněním COVID-19. Za tímto účelem se ve značném rozsahu a na různé státní instituce a odborníky obraceli se žádostmi o informace. Z obsahu žádostí, stížností i reakcí na odpovědi Ministerstva i dalších institucí, včetně odborníků z relevantních oblastí, je však zjevné, že ani žalobce ani spolek Resetheus tak nečinili za účelem zjištění relevantních vědeckých poznatků, nýbrž nabourání důvěry obyvatel v boj s pandemií COVID-19. Na tomto místě nutno připomenout, že v době přelomu let 2020 a 2021 se svět nacházel ve zcela bezprecedentní situaci, kterou i Světová zdravotnická organizace označila za pandemii, přičemž takovýto kritický stav celosvětového zdravotnictví zde nebyl od doby pandemie moru či španělské chřipky. Odborníci i státní instituce byli nuceni postupovat rychle, efektivně a z části v nepoznaných vodách, neboť se jednalo o novou situaci, na kterou nebyli připraveni. V době, kdy se virus SARS-CoV-2 rozšířil celosvětově, umírali lidé a zdravotnictví bylo ochromeno počtem hospitalizovaných, přičemž intenzivně probíhala snaha o zmírnění dopadů pandemie, účinnou obranu proti onemocnění COVID-19 včetně vývoje vakcíny, se spolek Resetheus rozhodl zatěžovat státní instituce žádostmi o informace. Je zjevné, že účelem získání těchto poznatků, respektive neposkytnutí takových informací, jaké si Resetheus představoval, měl být od počátku závěr, že virus neexistuje, nebyl izolován, nezpůsobuje COVID-19, a Ministerstvo tak mrhá finančními prostředky na vakcinaci, testování a boj s virem, který nebyl prokázán. Je přitom zjevné, a bylo to prokázáno i v rámci provedených listin, že situace ohledně existence a izolace viru nebyla v té době nijak hypotetická nebo tvořena toliko společenským konsensem na tom, virus existuje, šíří se a způsobuje onemocnění COVID-19. Naopak, již v roce 2020 existovaly vědecké publikace zodpovídající veškeré otázky, které Resetheus, žalobce, ale i celý svět kladl. Virus byl objeven, zaznamenán, zkoumán, izolován (ve smyslu všeobecně uznávaného výkladu pojmu izolace viru) a bylo prokázáno, že se šíří i z člověka na člověka, přičemž takové onemocnění bylo pojmenováno COVID-19. Je s podivem, že by řada celosvětově uznávaných vědců, včetně samotné Světové zdravotnické organizace, jakož i předních lídrů demokratického světa včetně kapacit z řad odborníků v ČR nepožadovala vědecký důkaz o veškerých aspektech tohoto viru, který představoval celosvětovou hrozbu. Narativ žalobce, že Ministerstvo, ale ani vědci a odborníci, kteří s virem, na rozdíl od žalobce, reálně pracovali a manipulovali, nemají důkaz o existenci viru SARS-CoV-2 neboť jej nevyfotili a neizolovali podle představ žalobce, je dezinformační.
72. Tvzení uvedená žalobcem v článku „Ministerstvo zdravotnictví nemá důkaz o tom, že virus SARS-CoV-2 reálně existuje“ jsou nepravdivá, nereflektují odborné odkazy poskytnuté Ministerstvem a byly účelně sděleny široké veřejnosti se záměrem vzbudit nedůvěru čtenáře v odborné instituce, Ministerstvo zdravotnictví, vládu ČR a vyvolat paniku a odpor k akceptaci mimořádných opatření a vynakládání veřejných peněz na testování a vývoj vakcíny. V dnešní době s odstupem času a poznatků nutno dát žalobci za pravdu, že kroky vlády byly mnohdy

chaotické, řádně nezdůvodněné, některé veřejné zakázky se ukázaly jako předražené, některé výrobky jako nevyhovující a zejména některá mimořádná opatření jako protiústavní a nezákonná. Tímto směrem věcné kritiky se však žalobce nevydal. Namísto toho ve svém článku, který se na první pohled pro laického čtenáře jeví jako erudovaný a vědecký zpochybňuje kroky ministerstva, a celé odborné veřejnosti tím, že sděluje, že žádný virus neexistuje. Článek žalobce není koncipován jako polemika s vědeckými poznatky a odlišného vnímání slova izolace viru. Je koncipován tak, že závěrem žádostí podle informačního zákona je to, že Ministerstvo nemá důkaz o existenci viru a tedy ani podklady pro své kroky v rámci boje s ním. Charakter tvrzení žalobce nutno nadto brát optikou tehdejší doby, kdy ve společnosti převládala nejistota, strach a nebyla plošná informovanost obyčejných obyvatel. Řada oficiálních vědeckých studií nebyla dostupná v českém jazyce a COVID-19 bylo jedním z polarizačních témat a poskytoval široký prostor pro šíření zavádějících informací. Náhled žalobce na izolaci virů obecně a metodu PCR testování je tak v důsledku aplikovatelný i na jiné onemocnění než jen COVID, kdy žalobce takto uvedl, že neexistují relevantní vědecké publikace o existenci chřipky a neštovic. To se však čtenář z článku žalobce nedoví a má tedy za to, že tento chybějící vědecký důkaz se objevuje pouze a jen u SARS-CoV-19, a pandemie COVID-19 je vlastně vědecký podvod. Podstatným závěrem je tedy skutečnost, že pokud žalobce v rozporu s odpovědí poskytnutou Ministerstvem a publikacemi v ní uvedenými, které jednoznačně, byť k nelibosti žalobce, odpovídají na otázky existence, příčin, izolace viru, včetně jeho zachycení na fotografii a včetně souvislosti s onemocněním COVID-19 vydal článek, který má ve čtenáři vzbudit dojem, že Ministerstvo nemá důkaz o existenci viru, jedná se o dezinformaci a žalobce musí snést oprávněnou kritiku.

73. Oprávněnou a přiměřenou kritikou je pak právě žalobou napadený článek, tj. článek Iluminátora zveřejněný na webu manipulatori.cz s názvem „Portál Resetheus a údajná neexistence důkazu o existenci COVID-19“, a to včetně přidání slova „dezinformace“ na úvodní obrázek před textem. V návaznosti na osazení obrázku i jeho pozici je pak nutné zohlednit i to, že se zjevně vztahuje primárně k portálu Resetheus a nikoliv k žalobci. Jelikož je však žalobcem autorem článku a jeho jméno je v článku rovněž uvedeno, zabýval se soud i propojením s osobou žalobce. Pokud pak jde o samotný obsah článku, není v něm užito pojmu dezinformace či dezinformátor a veškerá tvrzení směřující převážně k portálu Resetheus, ale i k osobě žalobce, jakožto autora článku, jsou pravdivá. Tvrzení o tom, že se portál Resetheus pokusil o vymezení vůči vědeckým pracím a zpochybnil existenci viru SARS-Cov-2 je pravdivé, stejně tak tvrzení, že spolek zabraňuje „tak či onak“ kritice ze strany žalovaného – je to přímo v článku vysvětleno čím, kdy a jak, kdy toto tvrzení je podpořeno i skutečností, že původní odkaz na článek žalobce již nefunguje a byl přesunut pod nový odkaz tak, aby neexistovalo propojení s kritikou žalovaného. Pravdivé je pak i tvrzení ohledně osoby, stojící za portálem Resetheus a informace o osobě žalobce, kdy tyto nesporel ani sám žalobce.
74. Soud nemohl odhlédnout ani od toho, že Iluminátor kontaktoval zástupkyni Resetheus ohledně svého článku a předmětu kritiky, kdy ta však, patrně s ohledem na nedostatečný dosah Iluminátora, článek zlehčila a nijak na něj věcně nereagovala. Situaci začala řešit až v momentě, kdy se článek objevil na webových stránkách žalovaného. Sám žalobce ostatně dostal prostor na článek reagovat a kriticky jej zhodnotit, čehož využil a na portále Resetheus zveřejnil článek „Manipulátoři – na faktech skutečně záleží“. Takovouto reakci ve spojení s podporou Resetheus, pokračující i v průběhu soudního sporu lze posoudit jako sjednání nápravy.
75. Pokud tedy článek žalovaného nepředstavuje zásah do osobnostních práv žalobce, neboť obsahuje pouze pravdivá skutková tvrzení a ve vztahu k označení dezinformace se jedná o přípustný hodnotící soud, neboť článek žalobce byl skutečně účelově nepravdivou a zkreslenou informací, která měla směřovat k vyvolání nedůvěry ve vládní instituce, nebylo možno žalovanému nároku vyhovět.
76. K dílčí námitce žalobce směřující k tomu, že soud rozhodl jinak než v předchozím rozsudku, který byl odvolacím soudem zrušen, tak soud uvádí, že odvolací soud nepřezkoumával

napadený rozsudek věcně a nevydal žádný závazný pokyn či právní názor nad rámec otázky vedlejšího účastenství. Pokud tedy soud rozhodoval na základě provedených důkazů, doplněných o návrhy obou stran, uzavřel skutkový stav, který právně posoudil, mohl se odchýlit od předchozího rozhodnutí, a to i s ohledem na změnu v obsazení senátu.

77. Závěrem soud uvádí, že nad rámec shora uvedeného, i v případě, že by byl žalovaný nárok posouzen jako důvodný, neprokázal žalobce vznik újmy, natož újmy vyžadující finanční zadostiučinění. Žalobce nadále publikuje, jeho kniha si vyžádala dotisk, má podporu nejen portálu Resetheus, ale i jeho čtenářů, a to včetně osob, které se s článkem žalovaného seznámili. To vyplynulo i z výpovědi svědkyně Albrechtové, která i přes článek žalovaného se žalobcem úzce spolupracuje a jeho tvrzením věří. Újma vzniklá tím, že se žalobce náhodní lidé ptali na celou věc a on musel své názory vysvětlovat a obhajovat, pak zcela zjevně zvlášť závažnou újmu vyžadující náhradu ve výši 50 000 Kč.
78. Proto byla žaloba pod výroky I. – III. tohoto rozsudku zamítnuta.
79. Současně bylo třeba rozhodnout o nákladech řízení, a to podle zásady procesního (ne)úspěchu (ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.). Žalovaný byl oproti žalobci plně procesně úspěšný, žalobce byl proto zavázán nahradit mu náklady tohoto řízení v plném účelně vynaloženém rozsahu. Náhrada nákladů řízení žalovaného je tvořena nejprve náhradou nákladů řízení za dobu, po kterou žalovaný nebyl právně zastoupen a odměna je tak tvořena paušální náhradou hotových výdajů ve smyslu ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které právně nezastoupenému účastníkovi řízení, který nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 300 Kč za každý úkon dle ust. § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky, přičemž v posuzované věci jsou těmito úkony: vyjádření k žalobě, účast na jednání soudu dne 19. 10. 2022, 9. 12. 2022, 10. 2. 2023, vyjádření ze dne 6. 2. 2023, 11. 2. 2023, 6. 3. 2023 a 22. 3. 2023, tj. celkem 300 Kč x 8, tj. 2 400 Kč. Dále žalovanému náleží náhrada soudního poplatku za odvolání ve výši 4 000 Kč. Konečně žalovanému náleží náhrada odměny zástupce žalovaného dle § 6 odst. 1, 7 odst. 5 a § 9a odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč za úkony od 1. 1. 2025, tj. ve výši 3 100 Kč za každý z 8 uvedených v § 11 odst. 1 a. t. a podle 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2024 z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, tj. ve výši 3 100 Kč za každý z 11 uvedených v § 11 odst. 1 a. t. Úkony právní pomoci jsou: převzetí a příprava zastoupení dne 28. 3. 2023, vyjádření ze dne 11. 4. 2023, 15. 8. 2023, 27. 5. 2024, 25. 10. 2024, 24. 3. 2025, 27. 5. 2025, 13. 6. 2025 a 29. 10. 2025, doplnění důkazů 3. 7. 2023 a 13. 10. 2025, odvolání ze dne 19. 12. 2023, námitka podjatosti, účast na jednání soudu dne 5. 4. 2023, 16. 6. 2023, 25. 10. 2024, 24. 9. 2025 a 24. 11. 2025, porada s klientem ze dne 22. 5. 2025 doložená potvrzením. Žalovanému dále náleží náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč k 11 účelně provedeným úkonům právní služby dle § 13 odst. 4 a. t. (ve znění do 31. 12. 2024) a ve výši 450 Kč k 8 účelně provedeným úkonům právní služby dle § 13 odst. 4 a. t. (ve znění od 1. 1. 2025), tj. celkem 6 900 Kč. Odměna právního zástupce je pak navýšena o zákonnou sazbu DPH (21 %) z částky 65 500 Kč, tj. ve výši 13 818 Kč. Náhrada nákladů řízení činí po součtu jednotlivých jejích položek celkem 85 718 Kč.
80. Soud nepřiznal odměnu za úkon odůvodnění odvolání ze dne 15. 1. 2024, neboť jej neshledal jako účelný, kdy byla přiznána odměna za podání a sepis odvolání a odvolání mělo a mohlo být odůvodněnou v rámci jednoho úkonu.
81. Uloženou povinnost je žalobce povinen splnit ve lhůtě určené podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř., přičemž plnění k rukám právního zástupce žalovaného bylo stanoveno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř.
82. Podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

83. Soud v rámci řízení vynaložil náklady na proplacení svědeckého, které bylo svědkovi Prof. PhDr. Juliu Fujákovi, PhD. přiznáno usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2025, č. j. 31 C 24/2021650, a to ve výši 1 664 Kč. Usnesení nabylo právní moci dne 3. 4. 2025 a bylo proplaceno z rozpočtu soudu č. 1. 662.
84. Jelikož byl žalobce ve věci zcela neúspěšný a nejsou u něj předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, uložil mu soud pod výrokem V. tohoto rozsudku povinnost nahradit České republice zastoupené zdejším soudem náhrady řízení státem placené ve výši 1 664 Kč. Uloženou povinnost je žalobce povinen splnit ve lhůtě určené podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.,

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání. Odvolání se podává ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání se podává k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 24. listopadu 2025

Mgr. Barbora Šumová, v.r.
soudkyně